UFO

BİLİMSEL KURAMLARI

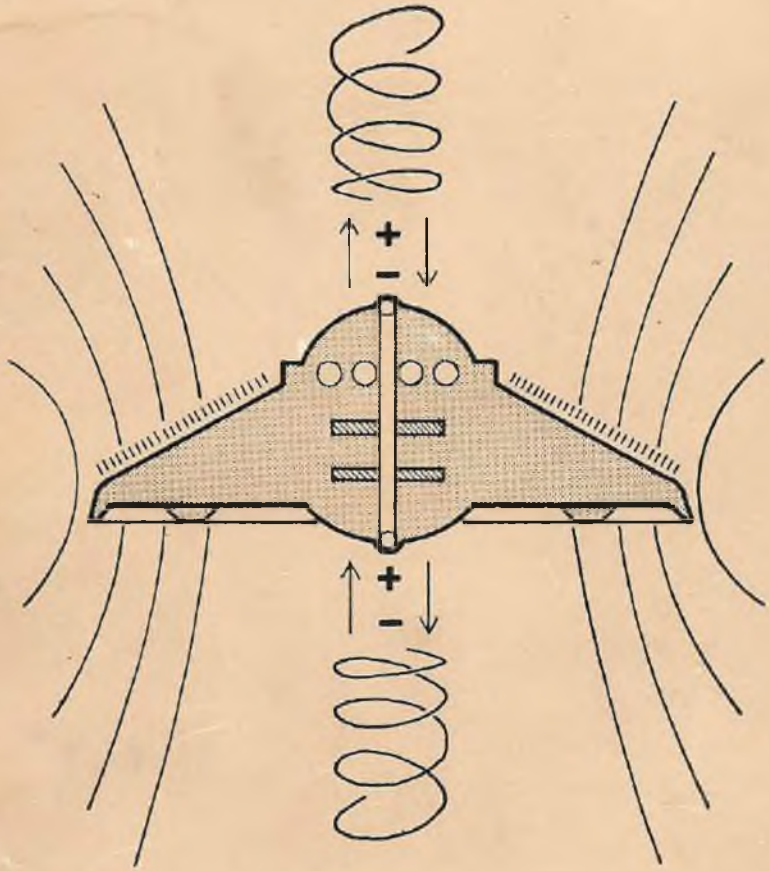

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

UFO

BİLİMSEL KURAMLARI

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
Yayınevi
Istanbul — 1978

Kitap No : 2 — **UFO Bilimsel Kuramları**

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM

TEORİK VE PRATİK İLK DÜNYA UFO'LARI

a — Biefield-Brown Etkisi
b — Towsend Brown ve Elektroçekimsel Uçan Daire.
c — Çeşitli Anti-Gravitik Güçler.
d — Uçan Daire ve Organik Yaşam İlişkisi
e — Uçan Dairenin Altındaki Küresel Kondansatörler
f — Uçan Daireler ve Manyetik Koruyucu Alanları.

2. BÖLÜM

PARİS BİLİMLER AKADEMİSİ VE UFO TEORİSİ

a — İyonize Gaz Fiziği
b — Uçan Daireler hakkında Birinci Hipotez
c — Hall Etkisi.
d — Lorentz Kuvvetleri.
e — Radyo İrtibatları.
f — Uçan Dairelerin Kullanılışı.

Dizgi - Baskı : Bahar Matbaası — 26 87 01
Kapak Baskı : Coşkun Matbaası — 28 40 21
Cilt Yapım : Yıldız Ciltevi

g — Şok Dalgası ve UFO
h — Pek Ünlü bir Motor.
ı — Zıt Çekim Jeneratörleri.
k — Güneş Sisteminin Ötesi.
l — Püro Tipi UFO

3. BÖLÜM

ANTİ-GRAVİTASYON VE UÇAN DAİRE İÇİN KULLANIMI

a — Uçan Daireler Birer LASER Üreteçleri midirler?
b — Uçan Daire ve Denge Sorunu
c — Uçan Daire ve Manyetik Nabzı
d — Füzyon Gücü ve Uçan Daire İçin Kullanımı
e — UFO Akselerasyonu ve Newton Çekim Yasası
f — Uçan Dairenin Kendi Çekim Alanı ile «G Yükü» nü Ortadan Kaldırması.
g — Einstein'in Genel Rölativite Teorisi ve Elektro-Manyetik Alanlar.

4. BÖLÜM

UZAY ARAÇLARINDA İTİCİ-GÜÇ SORUNU

a — Tachyon'lar Evreni ve Sonsuz Hız Alanları.
b — Dr. Pages ve Prototip Uzay Gemisi'nin Özellikleri.
c — Elektronik Alan ve Sonsuz İvme.
d — Üstün İletici Nitelikte Tanecik Hızlandırıcı

5. BÖLÜM

İTİCİ GRAVİTASYON VE KOZMİK ENERJİLER

a — UFO'ların Varlığı Hakkında Hipotezler
b — UFO'lar ve Kozmik Mesafeler
c — Dr. Pages ve İtici Gravitasyon Teorisi.
d — Mühendis Plantier ve Kozmik Işınlar Teorisi

ÖNSÖZ

Çağımızda, uluslararası düzeyde olmak üzere ve giderek tüm insanlığı ilgilendiren, düşündüren ve uğraştıran bir sorun çıkmıştır ortaya: UFO sorunu.

Görüldüğü kadarıyla UFO konusu, öylesine bir gelişim göstermektedir ki dünya bilim adamları ve ilgili insanlık UFO'ların mahiyetlerini çözebilmek için önce pek çok dünyasal beşerî sorunu bilgece çözümlemiş olmaları gereği ortaya çıkmaktadır.

Ve işte zaten UFO'ların ortaya çıkışları ve peryodik olarak çeşitli gelişmeler içerisinde insanlarla türlü-çeşitli şekillerde ilişki kurmalarının «insanlığa olan mesajı»nı da asıl bu teşkil etmektedir.

Çünkü dış dünya kökenli Uçan Daireler, ancak ve ancak çok gelişmiş ve soylu beşerî uygarlıkların araçları olduklarından, onların teknolojisi ancak gene onların yüksek bilgelik düzeylerine ulaşmak ile elde edilebilecektir.

Kitap boyunca okuyacaklarınız, dikkat ederseniz dünya insanlığının günümüzdeki zihinsel ve sosyal gelişim düzeylerini de göstermektedir bizlere.

Ve tüm bunlardan yola çıkarak UFO sorununu nasıl ve ne şekilde çözümlemekliğimiz gereği de böylece belirmektedir.

— ★ —

1. BÖLÜM

TEORİK VE PRATİK İLK DÜNYA UFO'LARI

a — Biefield-Brown Etkisi

Dennison Üniversitesi'nde fizik ve astronomi profesörü olan Dr. Biefield 1923 yılında, çekim olgusunu kavrayarak üstesinden gelebilme çabalarına Towsend Brown'ı da kattı. Dr. Biefield'in düşüncelerinin izinden gidilerek, elektrikle yüklü nesnelere izafî olarak çekimin elektriksel ilişkisi belirlenmek üzere birtakım deneyler yapılmıştı. Dr. Biefield, Einstein'ın İsviçre'den eski bir sınıf arkadaşıydı. Gerçekleştirilen orijinal deneyler sonucunda, bir ipin ucuna asılmış yüklü bir kondansatör'ün hareket etmeye eğilimi olduğu ortaya konmuştur. İşte, yüklü bir kondansatör de gözlemlenmiş bu harekete de Biefield-Brown Etkisi (Biefield-Brown Effect) adı verilmiştir. Brown, 1923 yılında, yüklü bir kondansatörün hareket etmeye karşı bu eğiliminin yeni bir sevk edebilme yöntemine dönüşebileceğini ileri sürmüştü.

b — Towsend Brown ve Elektroçekimsel Uçan Daire

1926 yılında Towsend Brown, bu yeni prensibi kullanan bir «uzay otosu»nu tanımladı. 1928'de ise bu yöntemle sevk edilen bir aracın işleyen modellerini yaptı. Brown 1938 yılında artık, kondansatörlerinin sadece nasıl hareket ettiklerini göstermekle kalmayıp, bitkiler ve hayvanlar

üzerindeki ilginç etkilerini de saptıyordu. Towsend Brown, Uçan Daireler'in 1947 yılında gazete başlıklarına geçmelerinden çok daha önce, bir bayrak direğinin çevresinde uçan ve uçan daire biçiminde olan bir kondansatör geliştirmişti.

Brown'un inşa ettiği uçan dairelerin ne pervaneleri, ne jetleri, ne de hareket eden herhangi bir parçası vardı. Aynen bir «tepe»nin yamacına bırakılmışcasına, çevrelerindeki çekimsel alanın bir değişke'sini yaratıyorlardı. Bir dalga üzerindeki bir surf kayağı gibiydiler. Elektroçekimsel uçan daire (electro-gravitational saucer), çevresindeki alanın yerel bir yönelmesi olan kendi «tepe»sini yaratır. Sonra, kendi «tepe»sini istediği herhangi bir yönde ve sınırsız bir ivme altında kendisiyle birlikte götürür. Bu alanın içinde bir atalet gücü söz konusu olamaz. Yön değişimlerinde, araç yükü ya da araç içindeki kişiler üzerinde herhangi bir itme ya da merkezkaç gücü ortaya çıkmaz.

Brown'un uçan daireleri, pozitif polarlık kutbu olan, iyice yüklü bir iletme kenarına gereksiniyorlardı. Bu tip bir yüklü kutup elektriksel bir korona üretir. Bu da karanlıkta görülür. Tam ölçekte bir uçan daire ise geceleyin millerce öteden görülebilen bir korona üretecektir. Bir uçan dairenin biçimi, aerodinamiğin gerektirdiklerine değil de elektrostatik ve çekimsel yasaların gerektirdiklerine uymaktadır. Tepkiyle sevk etme yöntemiyle havayı yararak ilerleyen uçaklarda görülen ısı engeli ya da yüzey sürtünmesi onlar için söz konusu olamaz. Aracın maddesel iletme kenarı, önündeki elektrikle yüklü alanın yarattığı bir boşluğa girer. Bilinen her elektromanyetik etki karşılığında benzeri bir elektroçekimsel etki vardır. Ancak, elektroçekimsel nedenler ve etkiler elektromanyetiğinkilerden farklıdırlar. Bir uçan dairenin çevresindeki alanlar, ışığı çevresinde saptıracak ve dolayısıyla görüntüsünü kaybettirecek bir yoğunluğa ulaşabilirler. Gövdeden yansıyan

radar dalgaları da alan tarafından belirli frekanslarda perdelenebileceğinden görüntüsü radar ekranından kaybolacaktır.

Brown, hareket eden, yüklü kondansatörlerinde aşağıdaki hususları gözlemlemişti :

1. Kondansatör'ün levha aralıkları açısından: Levhalar yaklaştıkça etki artar.
2. Levhaların arasındaki malzemenin esneme gerilmesi (elastic stress) yoluyla elektrik enerjisi depolama yeteneği açısından: Bu yeteneğin ölçüsüne malzemenin «K» sı adı verilir. «K» yükseldikçe, Biefield-Brown etkisi de artar.
3. Levhaların alanı açısından: Alan büyüdükçe etki artar.
4. Levhalar arası voltaj farkı açısından: Voltaj arttıkça etki de artar.
5. Levhalar arasındaki malzemenin kütlesi açısından: Kütle arttıkça etki de artar.

Dikey kutuplarda çifte helezonlu bir tel sarımı ile alanların ayrılması ya da bölünmesi sağlanabilir. Bunun sonucunda da bir alan yukarı çekerken, diğeri aşağıya doğru iter.

Elektrik, çekim ve mıknatısiyetteki armoni'lerin birleşmesi, gezegenleri döndüren, yörüngeye oturtan ve galaksilerin dönmesine neden olan gücü ortaya çıkarır.

Doğrusal enerjinin dönme hareketine dönüşmesine dair bilgiler 1954'de «Proceedings» dergisinde yayımlanmıştır.

Biefield Brown etkisi, yatay durumda asılı bir kondansatör'ün elektrikle yüklendiğinde pozitif kutup yönünde hareket edeceğini ortaya koyar. Polarlığın yerini değiştirdiğinizde, kondansatörün hareketi her zaman pozitif uca doğru olacağından bu sefer de karşıt yönde hareket edecektir.

George Adamski'nin çektiği fotoğraflarda iniş takımları diye tanımlanan küresel topların gerçekte iniş takımları ile ilişkisi yoktur ve bunlar kondansatörlerdir. 120° lik aralarla yerleştirildiklerinden, çekim alanında bir üçayak (tripod) etkisi yaratır ve polarlık manevralarıyla yönlendirme kontrolü yaparlar.

Araştırmalarını 1956'ya değin sürdüren Towsend Brown bu tarihte Washington'da, yetkin bir danışma kuruluyla birlikte NICAP'ı (National Investigations Committee On Aerial Phenomena) kurdu.

George Van Tassel, 1956'nın sonlarına doğru bir konferans gezisi sırasında Towsend Brown'u Washington'daki ofisinde ziyaret ettiğinde Brown'la araştırmalarını ve uçan daireleri tartışmış ve ona 120° lik kontrolün amacını açıklamıştı. Brown, birkaç hafta sonra NICAP'ın başkanlığından istifa etmiş ve yerini Binbaşı Donald Keyhoe almıştı.

«Proceedings» dergisinin ocak 1955 sayısında, «Dünyanın bir motor gibi çalışması» üzerine bilgiler yayımlanmıştı. Biri bu bilgileri kullanarak bir karşıt-çekim maketi geliştirdi. Kendisi, şu anda (1973), hükümetten kredi alan bir özel firma için bunların daha büyüklerini inşa etmekle meşguldür. 1952'de, aynı dergide, yüksek frekanslı döner alanlara izafi olarak karşıt-çekim üzerine bilgiler yayımlanmıştı. 1956'da ise, WOR radyo istasyonunda, moleküler yapılardaki sıcaklık değişikliklerine ve polarlığın yer değiştirmesine izafi olan bilgiler açıklandı.

Karşıt-çekim araştırma projeleri dünyanın her ülkesinde yürütülmektedir. Bir konferans gezisi sırasında George Van Tassel'le görüşen iki değişik araştırma grubunun geliştirdiği karşıt-çekim aygıtlarının her ikisi de çalışır durumdaydı. Bunları kullanarak, aynen demir parçalarını çeken bir mıknatıs kolaylığı ile altın ve gümüş gibi demirden başka madenleri kaldırmak mümkündü. Biefield-

Brown etkisiyle değil de, bunun yerine, mıknatısiyet moleküler yapıdaki kutupları nasıl yönlendiriyorsa, atomik yapının kutuplarını da aynı şekilde yönlendirmek suretiyle çalışıyorlardı.

Otoriteler, «**Astounding Magazine**» dergisinin eski bir sayısında Campbell'in sözünü ettiği «Dean Uzay Sürüşü» ile ilgilenmeyi reddetmişlerdi. Nedeni de Newton'un çekim yasası'na ters düşmesiydi - ama çalışıyordu!

Biefield - Brown etkisi, çekim üzerine bilinenlerin sadece bir parçasıdır. Ancak, açığa çıkardığı gerçeklerden ötürü, Towsend Brown şükranla anımsanmalı ve günümüzün bilimsel öğretilerince bilinmeyen yeni bir Tesla olması önlenmelidir.

c — Çeşitli Anti-Gravitik Güçler

Kepler ile Newton uğraştıkları konuların gerçek anlamını biliyorlardı, ama bilim onların buluşlarını ters yorumladı. Faraday mıknatısî dönmeyi gözler önüne sermişti. Dönerek hareket eden ağırlıklar merkezkaç gücü yoluyla mekanik bir kaldırma gücü yaratırlar. İsveç'li Benny Hallberg tarafından kanıtlanan bu mekanizmadan «Hallberg Düzeni» diye söz edilir.

Çekimin, hem sesle, hem de elektroçekimsel yoldan ortadan kaldırılmasını temin eden rezonans'dır. «Rotor» da çift sayıda mıknatıs ile «stator»da tek sayıda mıknatıs bulundurmak suretiyle rotor ile stator arasında üçlü bir dişli sistemi kullanarak sürekli mıknatıslar ile bir «serbest enerji» motoru yapılabilir (Şekil 1). Üç dişlinin polarlık bakımından rotor ile stator mıknatısları arasında meydana çıkan zaman cazibesi ve itelemesi ile dönen üçer mıknatıs vardır.

Çekim, matris'in atomik yapısının kütlesine izafidir. Atomik yapının kutupları dikey olarak bir hizaya getiril-

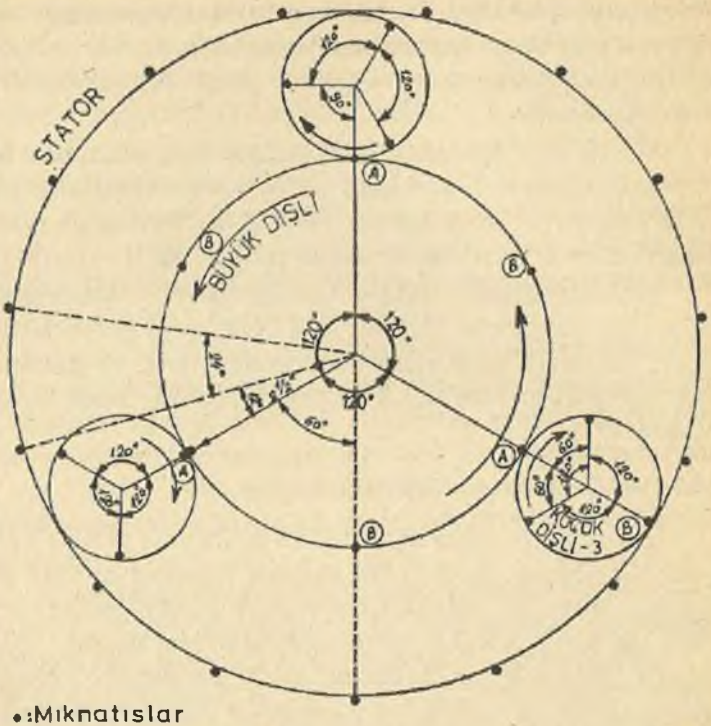

•:Mıknatıslar
9 mıknatıs : küçük dişliler
6 " : büyük dişli
15 " : stator

SERBEST ENERJİ
MAKİNASI

Çevre oranı : 5:1:3 (stator : küçük dişli : büyük dişli)
Büyük dişli çapı : 12.7 cm. , küçük dişli çapı : 4.234 cm.
Büyük dişli çevresi : 39.898 cm., küçük dişli çevresi : 13. 302 cm.
1/3 " " " : 13.302 cm., 1/3 " " " : 4.434 cm.
1/6 " " " : 6.650 cm., 1/6 " " " : yok
stator çapı : 21 .166 cm.
stator çevresi : 66.503 cm.
1/15 " " : 4.434 cm.

Şekil : 1

selerdi, Empire State binasını kaldırmak bir salata çırpıcısını kaldırmaktan kolay olacaktı.

d — Uçan Daire ve Organik Yaşam İlişkisi

Çok katlı dalga salınımı birbirleriyle armonik rezonans içinde olan bitişik dalgalara aynen solucan hareketindeki gibi bir itme uygular. Sürtünme direncinin yokluğunda da ışığın kuramsal hızı ötesinde bir ivme söz konusu olur. Elektroçekimsel alanın içinde bulunmak tüm zaman belirginliğinin kesilmesine neden olur. Dolayısıyla bedendeki hücre kaybı yeni hücre gıdası ile karşılandığı takdirde kişinin yaşam süresi de uzar gider.

Statik elektrikle yüklü bir kondansatör —ki bir uzay gemisi olabilir bu— bedenlerde yaşlanmaya neden olan tüm dış etkenlerden arınmıştır.

Bu konular üzerine Hans Lauritzen'in **«Uçan Dairelerin Hareket Ettirici Güç Sistemlerinin Açıklanması»** («Disclosure of the Motive Power Systems of the Flying Saucers») adlı raporu oldukça ilginçtir.

Herşeyin para çevresinde döndüğü bu dünyanın üzerinde, yaratacağı etkiden dolayı Biefield-Brown Etkisi bugün en gelişmiş teknik üniversitelerde bile öğretilmemektedir. Uçan dairelerle ilgili bilgilerin kamuoyundan saklanmasının nedeni de budur.

e — Uçan Dairenin Altındaki Küresel Kondansatörler

Işınım'ın (radiation), gövde yüzeyinin kütlesine oranı arttıkça etkisini gitgide arttıran bir basıncı vardır. Bir gövdenin, üzerine düşen dalga boyunun üçte biri kadar bir çapı varsa, o zaman bu gövde çok etkili bir şekilde ötelenir. Çekimin yok edilmesinin prensibi işte budur. George Adamski'nin fotoğrafını çektiği «uçan daire»nin altındaki üç adet «top» gerçekte küresel kondansatörlerdir.

Şekil : 2

120° lik aralarla yerleştirildiklerinden her biri, «uçan daire»nin çevresini saran alanın ışınımının dalga boyunun üçte biri kadar bir miktarına maruz kalır ve dolayısıyla her üçü de aynı şekilde yüklendiğinde yüklerine izafî olarak yukarıya doğru bir basınç oluşur. «Toplar»ın herhangi biri üzerindeki yükün diferensiyali değiştirildiği zaman aracı yana yatırmış olurlar. «Toplar»dan ikisi pozitif yüklü, biri de negatif olursa, «Biefield - Brown Etkisi» ne bağlı olarak yönlendirme kontrolleri şeklinde işlev görürüler (Şekil: 2)

Büyük bir elektrostatik kondansatör olan ve üst polarlık ile alt karşıt polarlık alanları üzerindeki bir toroit bobini ile (Adamski'nin yakından alınmış fotoğrafında görüldüğü gibi) ayrılmış bulunan aracın, üst kubbe çevresindeki toroit bobin düzeyinden «asılan» alçak bir ağırlık merkezi vardır.

Tüm araçların içinde bulunan ve dış kenarda yer alan elektrostatik iğ, hem aracın dışındaki, hem de tüm kontrol kondansatörlerine giden statik yükü sağlar.

Aracın alt merkezi bölümündeki manyetik motor E. V. Gray'in manyetik motoruna benzer bir prensiple çalışmaktadır. («**National Tattler**»in 1 Temmuz ve 8 Temmuz 1973 sayılarında yayımlanmıştır.)

Kendi toroit manyetik alanında asılmış bulunan rotor ne yağlanmaya, ne de mil yataklarına ihtiyaç gösterir.

f — Uçan Daireler ve Manyetik Koruyucu Alanları

«Uçan Daireler» elektrostatik manyetik araçlardır. Aracın üzerindeki dış yükleme, radar dalgalarının araçtan yansımasını önleyecek bir frekansta titreştirebilir. Araç hız kazandıkça dış alan koronası, aracın ilerlerken kestiği güç hatları ile hızına izafî olarak genişler. Aracı çepeçevre saran bu korona, kütlesi ile yüküne izafî olarak hızının enerji oranına göre kırmızı, kavuniçi, sarı, yeşil, mavi ve mordan parlak beyaza kadar görünür tayf'ın çeşitli renklerine bürünebilir.

Dünyanın buharla yüklü atmosferi içinde, havadaki buharın iyonlanması statik alan yükünün yüklemesine ilişkin olarak yoğunlaştığından, araç, çevresinde bir bulut oluşturabilir.

Bu araç aynı zamanda bir pildir. Aracın dış ve iç kabuk yapısında birbirinden farklı madenler kullanılmakta olup, iç ve dış kabukları ayıran, civa alaşımıyla kaplanmış izolasyondan ötürü araç bir yüklenmeye maruz kalır. Dolayısıyla, aracı, negatif yükü dış kabuk yüzeyinde taşıyan büyük bir çift levhalı pil sayabiliriz. Elektrikli saatleri ve diğer bazı aygıtları çalıştırmak üzere benzeri bir prensibe dayalı ufak cıva pillerini bizler de yapmaktayız.

Uzaylılar çoğunlukla madenî giysiler içinde görüldüğünden bu giysilerin de aynı prensiple çalışan ve «pil takımları» taşıma gerekliliğini ortadan kaldıran bir tür pil olmaları mümkündür.

Negatif elektrik yüklü bir kâğıt mendilin, üzerine tutulan 3000° lik bir asetilen lâmbası alevinde bile yanmadığını ya da kavrulmadığını görüyoruz. Dış kabuğunda negatif bir polarlık yükü taşıyan bir uzay aracının dış yüzeyi hiç ısınmadan saatte binlerce millik bir hız ile nasıl uçtuğunu böylelikle kavrayabiliriz. Atmosfere girişlerinde bizim uzay kapsüllerinin üzerinde yaratılacak negatif

bir statik yükleme bu araçlar için bir alev kalkanını gereksiz kılacaktır.

Hükümetlerin ileri araştırma örgütlerinin kayıtlarına göre, uçan dairelerin «gizemli» bir yanı kalmamıştır. Bu örgütlerin bazıları 1950'lerden beri, Aztek ve New Mexico'da olduğu gibi yere düşmüş araçlardan kopya edilmiş deneysel maketler uçurmaktadırlar. Frank Scully, «Uçan Dairelerin Gerisinde» («Behind the Flying Saucers») adlı kitabında bunlardan açık bir şekilde söz etmektedir.

2. BÖLÜM

PARİS BİLİMLER AKADEMİSİ VE UFO TEORİSİ

Yapılan gözlemlere göre, uçan daireler çeşitli biçimdedirler : Tabak, Küre, Oval, Sigar, Silindir.

Genellikle bu cisimler parlaktırlar ve etraflarında turuncudan yeşile kadar değişen ışıklı bir hâle vardır. Uçan dairelerin üst kısımları ekseriya kubbeli, düz ya da bombelidir. Bazılarında madenî bir direk vardır. (Şekil: 3/1, 2, 3, 4). Çoğu gözlemlerde «lumboz»lar görülmüştür ve geminin diğer kısımlarından daha parlaktırlar. Yuvarlak ya da köşeli olan bu pencereler kubbeli kısmın üzerinde çepeçevre dizilmişlerdir.

Bu cihazlar kendi çevrelerinde kuvvetli bir manyetik alan yaratmaktadır ve birçok kimse otomobillerinin ateşleme sisteminde arıza meydana getirdiklerini, yüksek gerilim trafo istasyonlarında, yakınlarından geçtikleri takdirde aksamalara olduğunu müşahade etmişlerdir.

Bazı uçan daireler yukarıdan aşağı inerlerken «su içinde kayarak dönen tabak» gibi sallanarak alçalmaktadırlar (Şekil: 3/2). Bu nedenle onlara uçan tabaklar (Soucoupes Volantes) denilmiştir. (*)

(*) Paris Bilimler Akademisi Tutanakları. (Comptes Rendus de L'Académie des Sciences de Paris).

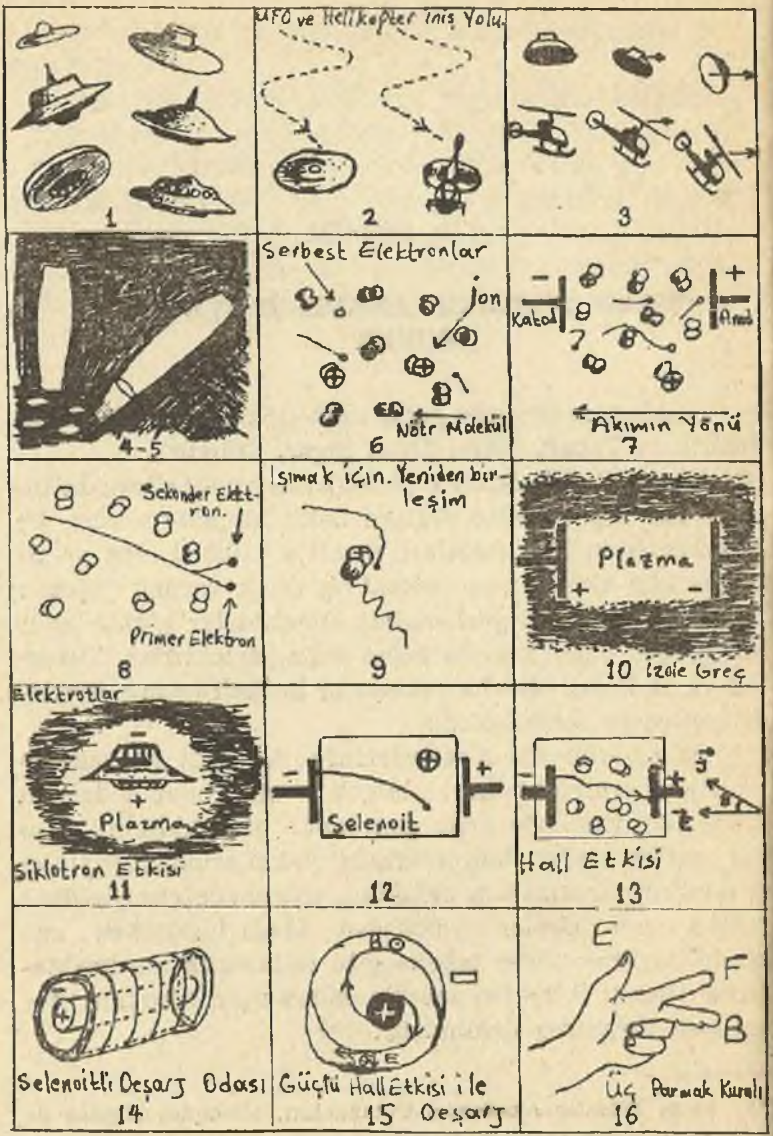
UFO ve Helikopter İniş Yolu
1
2
3
4-5
Serbest Elektronlar
jon
Nötr Molekül
6
Katod
Anod
Akımın Yönü
7
Sekonder Elektron.
Primer Elektron
8
Işımak için. Yeniden birleşim
9
Plazma
10 İzole Greç
Elektrotlar
Plazma
Siklotron Etkisi
11
Selenoit
12
Hall Etkisi
13
Selenoitli Deşarj Odası
14
Güçlü Hall Etkisi ile
15 Deşarj
E
F
B
Üç Parmak Kuralı
16

Şekil : 3

Genellikle sessiz hareket ederler ya da (arı vızıltısı gibi) hafif bir ses çıkarırlar. Geçtikleri yerlerde bazen kuvvetli bir ozon kokusu duyulur. Müşahitlerin hepsi, uçan dairelerin fevkalâde hareket kabiliyeti ve hızına işaretle bulunmuşlardır. Görünürde sesüstü hareketlerine karşılık ne bir «patlama» ne de bir «şok dalgası» vardır. Bu durum, klasik akışkan mekaniği kanunlarına zıttır. Genellikle uçan daireler, helikopterler gibi öne meyillenerek ilerliyorlar. Bu uçuş durumu hızları arttıkça daha belirgin hale gelmektedir. Hızla birlikte ışık durumu da artmaktadır.

Silindir biçimliler pek büyük boyuta sahiptirler. Sabit durumda dikey şekilde bulunurlar. Bazı gözlemlerde etraflarında uçan daireler görülmüştür, sanki onlardan çıkmaktadırlar. Bu nedenle, onlara «ana gemi» demek adet olmuştur. (Şekil: 3/4).

Hareket esnasında, bu ana gemiler yatay duruma geçiyorlar ve bu sırada, düz olan arka kısımlarında ışıklı serpintiler görülmektedir. Ana geminin önünde, uçan dairelerdeki gibi, bir direk uzanmaktadır (Şekil: 3/5), (Şekil: 4/29)

Yukarıdaki belirtilere göre, elimizde mevcut bilgilerimizle, böyle bir geminin yakıt ve dengede durmasını keşfetme imkânımız var mıdır?

Paris Bilimler Akademisi'nin «Yeni bir türde manyeto - hidro dinamik (MHD) Konvertisörü» isimli tutanağında yayınlanan bir teoride yapmış olduğumuz iş budur (1).

a — İyonize Gaz Fiziği

Çevremizdeki hava oksijen (O_2) ve nötr halde azot

---

1) 21 Temmuz 1975 oturumunun tutanağı Ekim 1975'de yayımlanmıştır.

(N_2) moleküllerinden meydana gelmiştir. Sayısı pek az da olsa atomlarından biri elektron kaybetmiş moleküller daima vardır ve gaz içinde serbestçe dolaşırlar. Bu elektronlara serbest elektronlar denir. Bu elektron kopması, bu «doğal» iyonlaşmanın sebepleri, moleküller arası sarsıntılar (şok'lar), kozmik ışın etkileridir. (Şekil: 3/6).

Serbest havada bulunan iki elektrod arasına farklı bir potansiyel tatbik edersek, yani bu elektrodları bir elektrik akımı üreticinin uçlarına bağlarsak, yüklü tanecikler (pozitif yüklü iyonlar ile negatif yüklü elektronlar), zıt yönde hareket etme eğilimindedirler. Elektrik akımı olarak ortaya çıkar. Bu yüklü tanecikler serbestçe hareket edemezler : Hava içindeki ilerlemeleri sarsıntılar aracılığıyla, nötr oksijen ve azot molekülleriyle sürekli tezat halindedir. Zira «i» akımının yoğunluk vektörünün yönü, itibari olarak katod'dan anod'a (—'den +'ya) giden elektronların zahmetle takibettiği yola zıt yöndedir (Şekil: 3/7).

Şayet elektrik gerilimi yeterince yüksekse, yani elektronlara etki eden elektrik gücü moleküller arası iki çarpışmada yeterince büyükse, elektronlar büyük hız, yani büyük kinetik enerji kazanabilirler. Bu enerji, bir oksijen ve azot molekülünün atomlarından birine ait çekirdek etrafında sakin sakin dönen (bağlı) elektronu koparabilmek için yeterlidir. Bu yeni serbest elektron, (sekonder, deniyor) daima bir elektrik alanı etkisi altında hemen hareket etmeğe başlar ve muhtemelen şansı yaver giderse kendi yolunda rastladığı bir molekülün (bağlı) elektronunu koparır (Şekil: 3/8)

Bu elektronik yutma hadisesi yüzünden serbest elektron sayısı ve dolayısıyle havadaki elektrik akımı yoğunluğu önemli şekilde yükselmiş olur.

Bu hadise her atomu kendi elektronlarından soyacak

mı demektir? Hayır. Bir rejim meydana gelecektir. Gerçekten, moleküller arası sarsıntıyla hızı yavaşlayan serbest elektronlar, onları çeken pozitif yüklü iyonlar tarafından ele geçirilirler. O zaman elektron, çekirdek etrafındaki yörüngesinde uslu uslu dönmeğe başlar. (Şekil: 3/9). Artık enerji molekül tarafından ışık ışını şeklinde boşaltılmıştır. Elektrik deşarjlarının (yıldırımda olduğu gibi) ışık yaymalarındaki sebeplerden biri budur.

Neon tüpünde olan, tamamiyle bu hadisedir. Tüpdeki serbest elektron sayısı pek az olunca lâmba yanmaz. Serbest elektronlara gerilim tatbik edilince harekete geçerler.

Tüp basıncı pek düşük olunca, elektronlar hızlanabilmek maksadiyla çeşitli yerlerde bulunurlar. Onların «ortalama serbest yolları» yükselmiştir.

Elektronik yutma hadisesi de tamamen rol oynayacaktır. Tüp içindeki iyonizasyon tamamen gelişince, elektron yoğunluğu, on ya da yüzbin kere artmış olur. Akım kesilince, elektronlar yavaşlar ve saniyenin binde birinde hepsi iyonlar tarafından ele geçirilirler.

Başka bir olay da meydana gelir : Gaz, katod'un çevresinde çok ışıklı bir duruma geçer (katodik ışık) (Şekil: 3/10)

b — Uçan Daireler Hakkında Birinci Hipotez :

Uçan dairelerin, kendi etraflarında, çevre havasını iyonize eden bir elektrik deşarjı meydana getirdiğini farzedelim. Gene uçan dairelerdeki lumbozların gerçekte elektrodlar ve, lumbozlar genellikle ışıklı olduklarından, üst kısımdaki elektrodların elektron yayıcı katodlar olduğunu da varsayalım. Uçan dairenin çeperi (yan yüzeyi), bu yayıcı elektrodlar ya da elektron toplayıcıların dışında, elektriği iletmeyen yalıtkan bir maddeden yapılmış olmalıdır. (Şekil: 3/11).

c — Hall Etkisi

Bu elektrik deşarjı, tek başına, bir «B» manyetik endüksiyon alan etkisiyle tamamlanmazsa, denge ve ileri hareket üzerinde tesirsiz kalır. Çünkü, manyetik alan bulunan bir bölgeyi geçen elektronlar eğri bir yol çizme meylindedir (Şekil: 3/12)

Eğer elektron boşlukta yol alıyorsa, düzenli bir daire izler. Elektron, gaz içinde kendi gidişine zıt olan moleküllerle sık sık çarpışır.

Moleküller kendisinden binlerce kere daha ağır olduğundan, her karşılaşmasında ilerlemesi durmuş olur. Yeni bir yörünge, «trajektuar» eğrisi üzerinde, yolunda elektriksel alan etkisiyle tekrar devam eder. Genel olarak «E» elektrik alanı istikametinde bir teta açısı (Hall açısı) yaparak doğru bir yörüngeye geçer. Şunu kaydedelim ki, Hall açısının tanjantı, «B» manyetik alanının değeriyle doğrudan doğruya orantılıdır. (Şekil: 3/13)

Bu durumda, bir silindirik cismin içindeki elektriksel bir deşarj tasavvur edelim (Şekil: 3/14). Elektrodlardan biri, silindirin yanal yüzeyi tarafından, diğeri de silindirin ortasındaki aks'dan (mihverden) meydana gelmiştir.

Manyetik alan olmadığı vakit, elektrik akım çizgileri radyal olurlar.

Silindirimizi mihver boyunca yöneltilmiş kuvvetli manyetik alan yaratan bir solenoid içine koyalım. Hall etkisi sayesinde akım çizgileri spiral vaziyetler alacaktır (Şekil: 3/15)

Bu etki fizikçiler tarafından pek bilinmez, çünkü gazlar içinde duyulur haldedir. Ama, atmosfer içindeki 50.000 Gauss'luk bir alan aşağı yukarı 70 derecelik bir Hall açışı yapabilir ve akım çizgileri bu pek yuvarlak görünümü alırlar. (Şekil: 3/15)

d — Lorentz Kuvvetleri

Elinizi Şekil: 3/16'daki gibi tutunuz. Buna fizikte «üç parmak kuralı» derler. Orta parmak, işaret parmağıyle dik açı teşkil edecektir. Baş parmak, diğer iki parmağa göre yukardan inerek dik açı meydana getirir.

Gaz içinde, dikey bir elektrik akımı ile manyetik alan hüküm sürer.

Baş parmağı akım yönünde tutunuz, orta parmak manyetik alan yönünde olacaktır. Elektromanyetizm kanunları bize şunu öğretmektedir ki, gaz, işaret parmağı yönünde bulunan ve Lorentz kuvveti ismi verilen bir kuvvete uyar. 15. resime dönelim. Elektrik akımının yönü elektronların izlediği yörüngeye zıt durumdadır.

Sol elinizi uygun olan şekilde tutunuz. Baş parmak- (+)'dan (—)'ye geçen) akım yönünde; orta parmak manyetik alan yönünde (kâğıda dik ve size doğru yönelik).

İşaret parmağı kuvvet yönünü işaret eder; bu merkezkaçdır. Şayet akımın yönünü (+) ve (—) olarak değiştirirsek kuvvet, merkezcil olur (Santrifüj ve Santripet).

Şimdi, bir uçan daireyi tasavvur etmek için gerekli olan şeylere gelelim. İki adet tabak alalım ve flâster yardımıyla Şekil: 4/17'deki gibi birbiri üzerine ağız ağıza koyarak bantlayalım. Siyah keçe kalemle üst kısımların birine — diğerine + yazalım. Keçe kalem yardımıyla makinanın üst ve alt elektrodlarını da çizelim.

Uçan dairenin içinde, 50.000 Gauss'luk manyetik bir alan yaratan ve tabaklara dik gelen bir solenoid tasavvur edelim. Ve genc alt ve üst elektrodlar arasında çok farklı bir potansiyel meydana getiren bir jeneratör de tasavvur edelim. Bu durumda, uçan dairemizin çeperini takibeden çevredeki havada elektriksel bir deşarj olur. Keçe kalemle elektrik akımı çizgilerini çiziniz! Hall etkisi

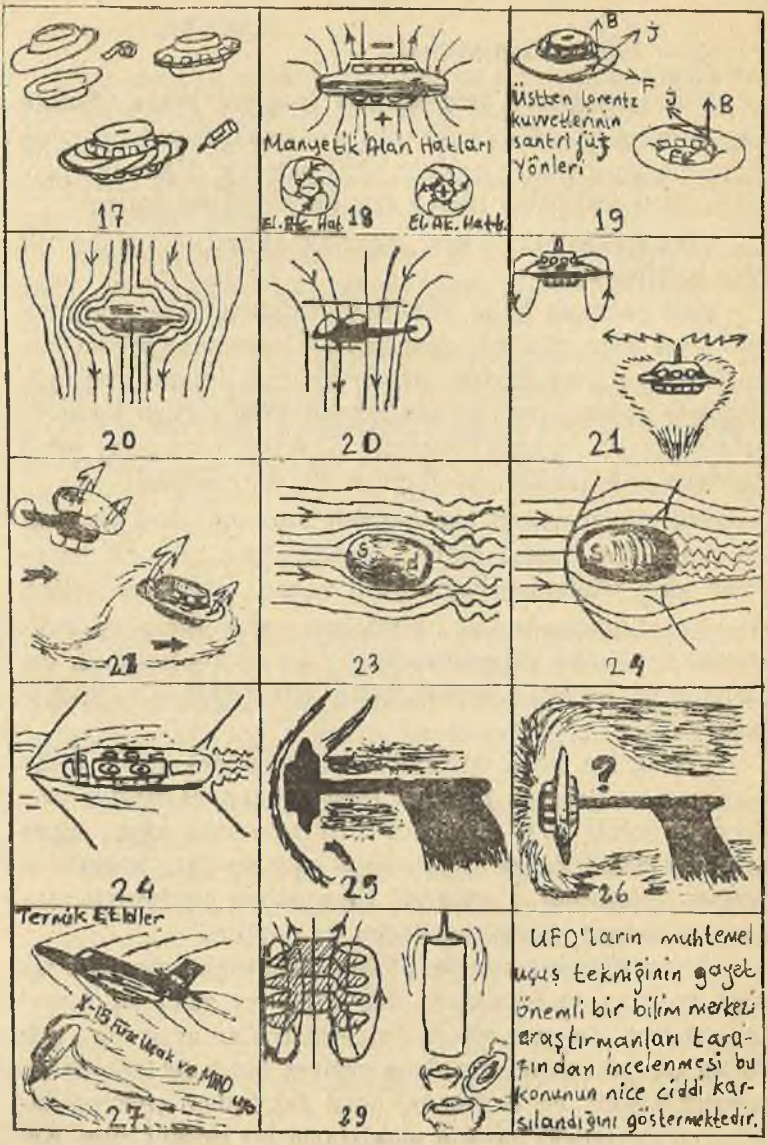
17
Manyetik Alan Hatları
El. Ak. Hat.
18
El. Ak. Hatt.
B
J
F
Üstten Lorentz kuvvetlerinin santri füj yönleri
19
20
20
21
22
23
24
24
25
26
Termik Etkiler
X-15 Füze Uçak ve MHD uçu
27
29
UFO'ların muhtemel uçuş tekniğinin gayet önemli bir bilim merkezi araştırmanları tarafından incelenmesi bu konunun nice ciddi karşılandığını göstermektedir.

Şekil : 4

sayesinde bu çizgiler, Şekil: 4/18'deki gibi spiral bir durum alırlar. Baş parmağınız elektrik akımı yönünde, orta parmağınız manyetik alan yönünde olacak biçimde sol elinizi tutunuz. Şekil: 4/19'da, Lorentz kuvvetlerinin, modelin üst kısmında merkezkaç, alt kısmında santripet olduğu açıkça bellidir. Şu halde hava, modelin üst kısmına doğru emilmiş, elektrodlar sayesinde iyonize olmuş, Lorentz kuvvetleri, tanjantları tarafından çepere doğru çekilmiş ve nihayet aşağı doğru itilmiş olacaktır. Biraz helikopter rotorundaki duruma benzer. Bu elektro-manyetik pompalama hadisesi, buna göre, uçan dairelerin havada durmasına, havada yer değiştirmesine sebep olmaktadır. (Şekil: 4/20)

Magneto-hidro-dinamik (MHD) uçan daireniz, işte böyledir. Elektronlar, onu saran iyonize gaz kılıfında, yukarıdan aşağıya doğru yol alırlar.

Çok yukarıya çıkan ışın yayıcı kombinasyonların ışıklı hale geçtiği bu «plâzma» içindeki elektronlar kısmen gaz akımı vasıtasıyla sürüklenirler. Şu halde, uçan daire, gövde altında oldukça dağınık, bir çeşit ışıklı eteğe sahip olacaktır. (Şekil: 4/21).

c — Radyo İrtibatları

Radyo dalgaları iyonize gazlar arasında çok güçlükle yol alırlar.

Uzay kapsülleri, atmosfere girince, ön kısımda meydana gelen şok dalgalarının yarattığı, elektron bakımından çok zengin aşırı sıcak gazla sarılmış olurlar. Giriş müddeti zarfında pekâlâ bilinir ki, kozmonotlar yer ile radyo teması kuramazlar, sebebi radyo dalgalarının, kapsülün etrafını saran iyonize hava tabakasına nüfuz edememesidir.

Şayet uçan daireyi uzaktan yönetmek istersek, Şekil 4/21'deki gibi üst kısmına bir anten koymamız gere-

kir. Bazı uçan daire şekillerinde (Şekil: 3/1) bu görülmektedir.

f — Uçan Dairelerin Kullanılışı

Helikopter denge rotorunun hareketi dairesel (devrî) şekilde değiştirilerek sürülür. Taşıyıcı, bu rotor vasıtasıyla aynı süpürücü disk üzerinde bulunmaz, terazilenme ve geçiş vardır.

Aynı şekilde, uçan daire için de böyledir; her elektrod tarafından sarf olunan akımları uygun bir tarzda değiştirir ki, bu akımlar, taşıyıcıda disimetriye sebep olur ve bir terazilenme-geçme hareketini andırır (Şekil: 4/22).

Uçan daireler de helikopterler gibi aynı değişirlik hadisesini gösterdiklerinden hızlı iniş yapmaları beklenir (Şekil: 3/2)

Bir tek elektrod yerine, akımın bir elektrodlar kuşağı yardımıyla dağıtılması başka bir etki yaratır; elektrik deşarjını hiç değişmez hale getirir ve bu durum manyeto-hidro-dinamikte çok klâsik bir çözümdür, «Segmante elektrodlar» denir.

g — Şok Dalgası ve UFO.

Bir cisim, havada artan bir hızla hareket ederken, belli bir anda bir şok dalgası sisteminin ortaya çıkacağını biliriz. Gaz kitlesinin şiddetle sıkışıp kaldığı bu şok dalgası sisteminin belirmesine etki eden mekanizmayı birkaç kelimeyle açıklamak oldukça güçtür. Ama şematik olarak bu yapılabilir.

Rüzgâr makinasından çıkan hava akımı içine yerleştirilen herhangi bir model tasavvur edelim (Şekil: 4/23). Modelin iki tarafında, gaz akımının ayrıldığı bir varış noktası (V) her zaman mevcuttur. Varış noktası üzerine «düşen» moleküller, sıfıra kadar düzenli olarak azalan bir hıza maliktir. Molekülller, termik hareket vasıtasıyla ser-

bentçe boşalamazsa, mikroskopik ölçüde bir tıkaç, bir çeşit buşon (tapa) şeklini alarak, modelin önünde birikmeye çalışırlar.

Hız artarsa, öyle bir an gelir ki, varış noktasında biriken bu hava serbestçe dağılamaz, boşalamaz. O zaman bu seviyede kuvvetli bir hava sıkışımı, bir şok dalgası meydana gelir (Şekil: 4/24).

Tabiat, havanın boşalmasına izin verecek bir çözümü adeta keşfetmiştir; yoğunluk ve ısıyı aynı zamanda arttırır (yani moleküllerin ısısal hareket hızını arttırır). Dalga sabitleşince, dalganın aşağı kısmından boşalan hava akımı, gelen hava akımına eşit olur. Rahat çözüm, ama enerji olarak pahalı. Dalga nafile yere modelin önüne yerleştirilmiştir ve gemidekine benzer şekilde önemli bir enerji harcaması vardır.

Sıkışan hava çok çabuk ısınır. Cisim hızının karesiyle artar. Ses üstü uçuş, şu halde, bu zamansız kalori birikimiyle (ısı duvarıyla) çabucak sınırlanır.

Şok dalgası, öte yandan geminin yüzeyindeki basıncın dağılımıyla (dalga serbestileri halinde) tadil olur.

Azamî ses üstü hızdaki modern bir ses üstü (süpersonik) avcı uçağı, bu faydasız ve yakıcı dalgayı meydana getirmek için gücünün %60'ını harcar

Bu dalgayı meydana getirmeden uçmayı ve beliren her türlü uygunsuzlukları tahayyül edebilir miyiz?

Bu iş için, geminin ön kısmında birikme meylinde olan hava üzerine onu teğetsel şekilde dışarı atmağa çalışarak etkide bulunmak gerekir. Bir makalede (Science et Vie, No: 683, Sh. 68) tamamiyle aerodinamik bir çözüm teklif edilmiştir.

O zaman hava, tanjant bir hava akımıyla yeniden hızlandırılmış olur, fakat Lorentz kuvvetlerinin bu rolü pek etkili bir şekilde oynadığı da açıkça bilinmektedir.

Böylece şok dalgasına bu kuvvet vasıtasıyla etki et-

meği ümit etmek, acaba makul olur mu? Şüphesiz. MHD elektrik jeneratörlerinde (Science et Vie, No: 685 Sh. 62) gaz'daki kinetik enerji, hiç bir hareketli parçadan yararlanmadan elektrik haline dönüştürülebilir. Enerji ekstraksiyonuna, Lorentz kuvvetlerinden ileri gelen bir gaz hızı azalması eşlik eder.

Böylece çok düzgün bir üfleçde, sadece elektromanyetik kuvvet yüzünden meydana gelen bu yavaşlama bir şok dalgasını ortaya çıkarmak için oldukça şiddetli olabilir. Bu deneysel olarak birçok kere saptanmıştır, şahsen biz de tanık olduk.

Eğer bu Lorentz kuvvetleri bir şok dalgası yaratabiliyorsa, seyyale hızlandırıcısıyla, gene bu kuvvetler şok dalgasını ortadan kaldırabilirler, diye düşünmek oldukça mantıklıdır. Şunu da kaydedelim ki, Lorentz kuvvetleri, kontrollü füzyon cihazlarında bunu sağlarlar.

Bu teorinin esasını tahkik etmek üzere, 5 cm. çapındaki bir küçük modeli, sesüstü bir üfleç rüzgârı içinde yerleştirmek gereklidir. (Şekil: 4/25).

Her şeyden önce bu maket pasif durumdadır, modelin üstünde kuvvetli bir dalga ve aşağı doğru kuvvetli ses çıkaran bir yol meydana getirilecektir, ve o zaman, teoriye uygun olarak, elektrik ve manyetik alanlar kendiliğinden araya girerler. Beş Tesla'lık (50.000 Grauss'luk) bir alan, kondansatör bataryası yardımıyla, pek küçük bir hacimde kolayca meydana getirebilir. Bu teori doğru ise, o zaman Lorentz kuvvetleri tarafından emilen dalga modele yaklaşır ve aynı yol üzerinde, tamamen yok olur (Şekil: 4/26).

Bu deney başarılırsa, uçan dairelerin varlığı sorunu bilimsel olarak ortaya konmuş olacaktır.

Manyeto-hidro-dinamik (MHD) uçan daire, ses üstü uçuş için, uçağa çok daha makul bir enerji kullanma sağlar (Şekil: 4/27) 10 m. çapındaki bir uçan daire 50.000

Gauss'luk manyetik bir alan ve 1000 megawata eşit yüksek gerilimi olan bir elektrik deşarjı meydana getirir. Biz bugün, aşırı geçirgenlik tekniği sayesinde bu yoğun manyetik alanları gerçekleştirebiliyoruz. (Solenoid, mutlak sıfıra çok yakın bir ısıda, likid helyum tarafından soğutulur, elektrik direnci pratik olarak sıfıra düşer).

1000 megawat sayısını pek fazla bulmamalıdır; itimi 10.'luk bir tepki motoru, 1000 m/s'lik gaz püskürterek, 100 megawata ulaşır.

Meselenin büyüğü elektrik motorundadır. Küçültülmüş minik bir termik santraldan başka bir şey söz konusu değildir. Bu 10 t.'luk motoru birkaç metre küp içine yerleştirmek için, onu küçültmek gerekir!

h — Pek Ünlü Bir Motor

Uzaylıların (extra terrestres) dinamo pedalına, Shadoks'lardaki gibi, basarak, gereken megawatı meydana getirdiklerini tahayyül etmek pek yersiz olur. Kontrollü füzyon, yeterli güç yoğunluğunun tasarlanmasına izin veren tek usuldür. O halde burada magneto-hidro-dinamik ile füzyon'u kombine eden bir elektrik motorunu sunacağım.

14. ve 15. resimlerin şemalarını tekrar ele alalım. Aksiyal bir manyetik alan meydana getiren bir solenoidle, kuşak gibi sarılmış silindirik şişe içinde, merkezî elektrod ile silindirik çeperinde meydana gelen elektrod arasında bir elektrik deşarjı parıldar. Aynı düzeneği tekrar ele alalım, ana silindir çok kısa olsun (Şekil: 5/28) Bu silindirik şişeden bir kondansatör çıkarılır ve yerine döteryum doldurulur. Hall etkisi bir kere daha akım yollarını spiral tarzında dolaşır ve beliren Lorentz kuvvetleri de merkeze doğru «santripet» olurlar. O zaman plazma merkeze doğru yığılma meyli gösterir.

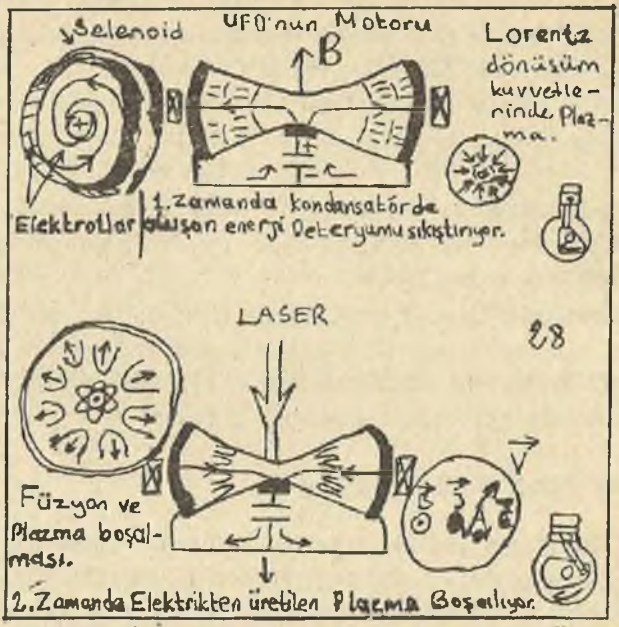

MHD Elektrik Motorüne benzer kapsamlı Motör.

Şekil : 5

Gerçekten her iki cidar, basınç etkisini arttıran konik bir biçime sahiptirler. İlk zamanda, MHD basıncı, merkezde çok yoğun ve sıcak bir ortam yaratır. Eğer bu ısı duruma füzyon için yeterli değilse, sarsıcı (şok yapıcı) bir lâzer (iki zamanlı motorda bujinin vazifesini yaparak) reaksiyonları başlatır.

Kondansatör, o zaman tamamen boşalmış durumdadır bunun anlamı; bitişik kuvvetler ortadan kaybolmuş demektir.

Füzyonla serbestleşen enerji yükü, PLAZMA, merkezden çevreye doğru (radyal) yayılmağa başlar. Bu, ikinci zamandır. İyonlaşmış gaz, bir «V» hızıyla manyetik alanın kuvvet çizgilerini aşınca (Şekil: 5/28) resmin

sağında ve aşağıda gösterildiği gibi, «V» ile «B» ye dikey bir elektrik alanı belirir. «B» alanı burada, kâğıdın yüzeyine dik ve okuyucuya doğru yöneliktir. Bu alan bir «J» akımı doğuracaktır; ama hâlâ burada Hall etkisi araya girmektedir ve bu akım (resme bakınız), hemen hemen merkezden çevreye ve çevreden merkeze doğru (radyal ve santripet) olmaktadır. Şu halde bu akım, deşarjı hasıl eden bu aynı elektrodlar tarafından toplanmış olacaktır. Bir kısmı, enerji akümülatörünü uçurma görevini yerine getiren kondansatörü doldurmak için kullanılır. Geri kalan, uçan daireyi uçurtmağa yarayacaktır.

1 — Zıt-Çekim Jeneratörleri

Bu makalede yazılanlar tamamen dünyasal olan fizik kavramlara dayanmaktadır; gizli kuvvet alanı noktası ve «Z» dalgası yahut «zıt çekim». MHD jeneratörleri ve hızlandırıcıları, bir hat şeklinde, dünya üzerinde mevcuttur ve bazıları da öteden beri sanayide kullanılmaktadır.

Manyetik alan kuvveti tekniklerimiz var. Termonükleer füzyon, nazarî olarak mümkündür. Lâzer yoluyla sağlanan füzyonda şüphe götürmez bir manzara önümüze serilmiştir. Başkaları da mevcut: İlk MHD jeneratörünün Rusya'da ortaya çıkması için 20 sene, hesap makinalarını küçültmek için 20 ve güneş sistemini ölçmek için de 20 sene gerekti.

Eğer körükle yapılan tecrübe müsbet sonuç verirse, pek bol elektrik enerjisine sahip aerodinamik bir mercek cisim (uçan daire) atmosferde şok dalgası yapmadan dolaşabilir (gürültüsüz dolaşabilir).

İşte o zaman uçan daire dosyasını açmak şart olacaktır.

Fakat bazı kimseler, alt üst edilecek hiç bir havanın bulunmadığı dış atmosferde uçan daire nasıl uçacaktır diyebilirler. Cihazın ön kısmına, tam elektrodlar seviye-

sinde, teğet halinde dışa fışkıran (püsküren) kendine ait gaz jeneratörü yerleştirmek gereklidir. Gaz, Lorentz kuvvetleri vasıtasıyla pek büyük bir hıza ulaşır. Püskürtülen maddenin her kilogramı, bilinen tepkili motordan çok daha büyük bir itiş sağlar, çünkü itimsel randıman püskürme hızı, doğrudan doğruya gösterilmiştir.

Başka uyarı: Tuzlu su iyi bir elektrik geçirgeni olduğundan, uçan daireler teorik olarak su altında ilerleyebilirler. Dalga altında kaybolan ya da fırlayıp çıkan uçan daire müşahadeleri vardır. Ayrıca sığınak yerleri olamaz mı?

k — Güneş Sisteminin Ötesi

Bazıları, güneş sisteminde, Dünya gezegeninden başka bir gezegende, hiç bir zeki varlığın meydana gelemeyeceğinin hemen hemen kanıtlandığını ileri sürmektedirler. Uçan daireler mevcutsa eğer, o halde başka yerden geliyorlar demektir. En yakın komşumuz, Centaur Proxima, bizden dört ışık yılı uzaklıkta bulunmaktadır.

MHD uçan daire, ifade ettiğimiz biçimde, böyle bir yolculuğa elbetteki uyamaz. Şunu hatırlamak gerekir: LEM ay yüzeyine konduğu zaman astronotlar gemiden elektrikli bir otomobil dışarı çıkarttılar. Uçan daireler çok daha güçlü bir gemiyle taşınabilirler.

Bu gemiler nerden geliyorlar?

Hiç bir peşin hipotezi saf harici tutmaya gerek yoktur. Her şeyden evvel, zaman ve mekânın, uzayın her noktasında aynı tarzda cereyan ettiğini bize hiç bir şey kanıtlayamaz.

Jules Verne'den bu yana, anti-maddeye, kara deliklere, Hidrojen Bombası ve Evren yolculuklarına kim inanırdı? Atlı arabadan, hava gazlı lâmbadan, buhar basıncından beri ne kadar zaman geçti?

1 — Püro Tipi UFO

Müşahade edilen silindir biçimli, 300 m. boyundaki hava gemileri uçan daire taşıyıcısı olamazlar mı? Birçok müşahitler bunların içinden uçan dairelerin çıktıklarını görmüşlerdir. Bütün bunlarda belirli bir ölçüde mantık vardır.

Biz tekrar MHD uçan dairemizi ele alalım. Akımı helezonik hale getirmek için, en az 50.000 Gauss'luk bir manyetik alan gereklidir. Ayrıca cihazın etrafında plazmayı meydana getirmek için en azından bir milyon voltluk bir akım jeneratörü lâzımdır. Eğer gerilim çok zayıfsa akım geçmez. «B» alanı çok zayıfsa: akım hatları yeteri kadar helezonik olmaz.

Bu tipten 10 tane uçan daire alalım. Onları üst üste koyalım (Şekil: 4/29) Manyetik alanlar birbirine eklenirler. Öte yandan, her elektronik jeneratörü, seri bağlanmış bir Volta pilinin elemanları gibi hareket ederler. Sonuç olarak; çok ekonomik bir grup uçuşu mümkün olabilir; burada motoru rölântide çalışan her motor manyetik ve elektrik alanların kritik değerinin ancak onda birini sağlarlar.

Bu görüş açısından, silindirler uçan dairenin plâka grupları olacaktır. Düz kesim, arka yüz, pilin primerine karşılıktır. Radyo konuşmaları meselesi de aynıdır (Şekil: 3/5)

Kâğıt üzerinde uçan bir UFO aracı, işte böyledir. Bu gözlerden sonra sıra tecrübeye gelecektir.

3· BÖLÜM

ANTİ - GRAVİTASYON VE UÇAN DAİRE İÇİN KULLANIMI

Işınımsal bir enerji biçimi olan ışık, uzayı kateden elektromanyetik dalgalar ve ışınımlardan oluşur. Bu dalgalar «Foton» denilen enerji birikimleri biçiminde belirir. Vücut hücrelerine, yani gözlere ve derilere etki eden de bunlardır.

a — Uçan Daireler birer LASER Üreteçleri midirler?

Işığın «basıncı» çeşitli yollarla gösterilebilir.

Güneş ışığının basıncının etkilerini basit bir şekilde gözlemlemek için Crookes vakum ampulünü kullanabiliriz (Şekil: 6/I a). Güneş ışığı ışını vakum ampulü içindeki kanatlara çarptığı zaman kanatlar hızla dönmeye başlarlar. Gerçekte, uzayda, iri yelkenlerle donatılmış araçlar Güneş'ten fışkıran partiküllerin gücü ile ileriye doğru itilebilir· Işığın bir diğer etkisi de ekseni doğrultusunda elektromanyetik bir alan üretmektir. Nitekim, herhangi bir vakum tüpünün içinde bir güneş ışığı ışınını geçirecek olursak, ışık demeti çevresinde dönmekte olan toz partiküllerine rastlarız (Şekil: 6/I b).

Fotonlar, ya da enerji paketleri, «Laser Işını» denilen yoğun bir partikül konsantrasyonu oluşturmak üzere sayıca çoğaltılabilirler. Yakın bir geçmişte, Bell Laboratuvarları'nda, saydam camdan ufak küreleri cam bir yüzeyin üzerinden yükseltmek ve saatlerce havada tutmak

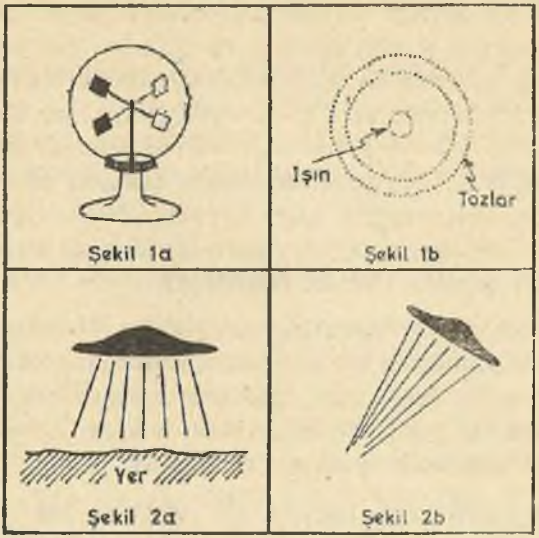

Şekil : 6

için bir laser ışını kullanıldı. Deney sırasında, Bell'in bilim adamları 20 mikron çapındaki (0.02 mm) minicik bir cam küre üzerine bir laser ışını odaklamışlardı.

Işının basıncı sadece yerçekimine karşı gelmekle kalmayıp, küreyi ışın demeti içinde tutarak kenarlara doğru kaçmasına da engel oluyordu.

Görülüyor ki, sonucundan derin anlamlar çıkarabileceğimiz bu deney UFOLOJİ araştırmalarına büyük bir katkıda bulunabilir. Elimizdeki bu örnekte 0.02 mm. çapında bir kürenin 1/4 watt'lık bir laser ışını ile havada durağan bir şekilde asılı tutulması oldukça önemlidir. Fotonların enerji ile birlikte momentum'u da bulunduğundan ışını odaklayarak elde edilen azıcık güç bile küreyi yüzeyden yukarıya kaldırarak havada tutmaya yeterli oluyor. Basit bir hesapla, 1 watt'lık bir ışının 0.08 mm.

çapında bir küreyi tutabileceği ortaya çıkar. Hesabımızı aynı orantıyla sürdürürsek göreceğiz ki, 250 watt'lık bir ışın 2 cm. çapında bir küreyi, 3000 watt'lık bir ışın 24 cm. çapında bir küreyi ve 30.000 watt'lık bir ışın ise 240 cm. çapında bir küreyi kaldırabilecektir. 240 cm.'lik bu küre de en az 5 m. boyunda bir disk'e tekabül edecektir. Bu durumda, laser aygıtı iyice ufaltılıp diskin içine monte edilirse disk, ışını aşağıya doğru odaklamak suretiyle durağan bir şekilde havada tutulabilir.

Ancak, «New Scientist» dergisinin Haziran 1972 sayısında yayımlanan bir araştırma raporundan biliyoruz ki odaklanan bir laser ışını, gazların karışımından oluşmuş bir ortamda, yani havada, odak noktası üzerinde aşırı derecede enerjetik iyonlar üretecektir.

Her santimetre kareye 10^{10} watt'lık bir güçle etki eden bir ışının içinde, yüzlerce - binlerce volt'luk enerjiler halinde dışarı doğru fışkıran iyonlar, elektronlar ve nötr halde atomlardan oluşmuş yoğun bir iyonlanmaya rastlanır. Işını arttırmak da, doğal olarak, bu yoğun «elektriksel rüzgârı» arttırır. Böylelikle, iki tür işlem söz konusu oluyor: Foton enerjilerinden ötürü yükselme ve elektronlar, iyonlar ve nötr haldeki atomların kinetik enerjilerinin şiddetli hızları ile havanın iyonlanması. Kinetik enerjilerde, elektronları, iyonları ve atomları kapsayan üçlü partikül reaksiyonlarından ötürü genel bir artış görülür.

Bu hususlar UFO gözlemlerine uygulandığında çok ilginç bazı sonuçlar ortaya çıkmaktadır. UFO'lar «uçan» laser üreteçleri midir? Işın yayıldığında (Şekil: 6/2 a) havada asılı kalan disk, ışın odaklandığında (Şekil: 6/2 b) hızla ilerlemektedir. Laser ışınının «nabız» gibi çalışması ise hareket halindeki diskin bir yükselip, bir düşmesine yol açacaktır ki «salınım» denilen bu hareket UFO'larda gözlemlenmektedir.

İyonlanmış havanın gösterdiği özellikler oldukça ilginçtir.

UFO gözlemlerinde rastlanan kimyasal reaksiyonların, boya ve deri üzerindeki etkinin, üst atmosferik ışıma ve «topraklama»nın görülebilir etkilerinin, yerdeki değişken yanmış alanların ve yakın mesafedeyken oluşan «rüzgâr etkisi»nin üzerinde durmak gerekir.

b — Uçan Daire ve Denge Sorunu

Bir «uçan laser üretici»nin dengesi olması gerekir. Bu da, bir ciroskop etkisi yaratmak üzere diski döndürmekle elde edilir.

Bu etkileri yaratan devindirici güç ne olabilir acaba? Dönme enerjisini üretmek üzere atmosferden potansiyel farklarını emen bir tür elektrostatik motorun, ya da diğer bir olasılıkla, laserleri harekete geçirmek için bir tür elektro - kimyasal pilin kullanıldığını kestirebiliriz sadece.

Laser ışını, katı ya da gaz amplifikatörlerle üretilir. Örneğin, yakut kristali basit bir amplifikatördür. Ayrıca, aynen elektronların madensel teller boyunca iletildikleri gibi ışık da «cam elyafından» teller boyunca iletilebilir.

Bu aşamada, UFO'ların kristalden oluşmuş bir yapıya sahip olabileceklerini, yani bizim elektronları kullanabildiğimiz gibi fotonları ve madensel teller yerine de kristalden telleri kullanabilen uçan laserler olabileceklerini düşünebiliriz. Bunun adına da «fotonik bilimi» («photonics») diyebiliriz (aynı elektronik bilimi gibi). İçinden bir elektrik akımı geçen bir telin çevresinde nasıl elektromanyetik alanlar oluşuyorsa, haddeden çekilmiş kristalden bir lif çevresinde de öylesine bir alan oluşturulabilir. Düşüncemizi daha da ötelere zorlayarak, tüm kristal elyafından yapılma motorlar, dinamolar ve devreler bile imgeleyebiliriz.

c — Uçan Daire ve Manyetik Nabzı

Birçok UFO gözleminden biliyoruz ki devindirici güç «nabız» gibi çalıştırılabilir ve dolayısıyla, ilgili manyetik alan da nabız halinde tutulabilir. Nitekim, ışınların odaklanmasını, ışınların toprak ve hava üzerindeki etkisini, renk değişimlerini ve elektrostatik alanları gözlemleyen tanıklar vardır. Doğrusu, bu hipotezi benimsememiz ve UFO olayının incelenmesiyle ilgili olarak bugüne değin öne sürülmüş olan diğer hipotezlerle birlikte değerlendirmemiz gerekir.

UFO'ların yarattığı etkiler arasında, bilhassa «kalkış» sırasında, tanıkların ısı'ya, hattâ bazan yüksek derecede bir ısı'ya maruz kaldıkları birçok olay söz konusudur. Bu, tümüyle odaklanmamış laserlerin yarattığı tipik bir tezahürdür. Aynı şekilde, üzerinde bir laserin odaklanmış olabileceği yerlerde toprağın, yüzeyden aşağıdaki düzeylerde yanmış olduğu görülmüştür. Renk değişimleri ise laser frekansının yükseltilmesi anlamına gelebilecek bir gözlemdir.

Bir laser ışını havaya yöneltilerek odaklandığında yapay bir yıldırım topu (sıcak plazma) oluşturulabilir.

Manyetik alanların çekimine kapılacak olan plazma ya UFO'yu izleyecek, ya da örneğin, elektrik kablolarınca çekilecektir. (Fransa'nın Aveyron bölgesindeki olay böyle mi olmuştu?).

d — Füzyon Gücü ve Uçan Daire İçin Kullanımı

Füzyon gücünü, yani atomların birleşiminden ortaya çıkan enerjiyi arzuya göre yönlendirip kullanabilme hülyası senelerdir sürüp gitmektedir. Ancak, son zamanlarda, laser teknolojisindeki ilerlemeler yüksek enerji laserlerince füzyon reaksiyonlarının meydana getirilebileceğini göstermektedir.

Evrende, yıldızların içinde, suyunkinden 1000 kez daha fazla yoğunluklar ve 10^{11} atmosferlik basınçlar altında ağır elementler oluşturmak üzere hidrojen atomları füzyonu meydana gelmektedir. Böylesine bir ortam dünya üzerinde yaratılamaz. Ancak, laser ışınlarını kullanarak göksel şartları aslına en yakın şekliyle taklit etmek olanağı vardır. Ağır sudan elde edilen bir deuterium topağı, sıcaklığını 100 milyon dereceye yükseltecek bir şekilde yoğun laser ışığı bombardımanına maruz bırakılır. Birleşik şok dalgası yoğun basınca yol açar ve bir füzyon reaksiyonu meydana getirmek için yeterli düzeyde bir yoğunluk ve yüksek ısı elde edilmiş olur.

Acaba, önemli derecede füzyon enerjisi bombardımanlarına neden olacak bu çeşitten bir uygulamanın UFO'ların güç mekanizmasıyla ilişkili olması olanağı var mıdır?

Özet olarak diyebiliriz ki biz burada, yoğun laser ışınları ve füzyon enerjisi boşalımları ile işletilen, dönen bir tekerlek ya da disk ile dengelenen, laserleri için enerjiyi çevresindeki elektrostatik enerjiden, ya da kimyasal hücrelerden sağlayan bir UFO kavramı hipotezini tüm UFO araştırmacılarının dikkatine sunmaktayız.

e — UFO Akselerasyonu ve Newton Çekim Yasası

Son zamanlarda, yoğun hesaplar ve çizimlere dalarak çekimin üstesinden gelecek araçlar icat etmeye çalışan kişilere rastlamaktayız. UFO'ların sevkedilmesinde çekimle ilgili bir tür manevranın geçerli olduğu artık açıkca anlaşıldığına göre bu tür araştırmalar yerindedir.

Ancak, tüm projelerin uygulama yöntemleri ile aygıtlarında önemli bir yanlışlık göze çarpıyor - sadece bilinen mekanik yasaları çerçevesinde işliyebilecek bir araç ile «momentumun sakımı» yasasını ihlâl etmeyi önermektedirler.

Artık bugün, hemen hemen herkes, «enerjinin sakımı» yasalarını çiğneyecek bir aracın yapılamayacağı düşüncesinde birleşmektedir (yani, diğer adıyla devr-i daim makinaları). Nitekim, UFO sevkedilme projelerini önerenler de enerji yasalarını çiğnemeyi düşünmemektedirler. Ancak, «momentumun sakımı» nı yöneten yasalar bilhassa ciroskopik hareket ile döndürme gücü (torque) arasındaki ilişkiler aynı duyarlıkla gözetilmemiştir. Doğrusal momentum yasaları amatör araştırmacı tarafından daha bir iyi bilinmesine rağmen, açısal momentum yasalarının oldukça gizemli olması birçok kişinin bu kuralları yan çizmesine yol açmaktadır. Her iki şıkta da Newton yasaları geçerlidir ve ana kural olan «her etki karşılığında eşit değerde ve karşıt yönden bir tepki vardır» kuralı değişmez. Böylelikle, tecrit edilmiş bir mekanizma için, ne doğrusal ne de açısal momentumda net bir değişiklik meydana gelemez. Bir roketin egzos gazları ile birlikte uzayda ulaştığı momentum değeri, yakıtını yakmadan önce sahip olduğu momentum değeriyle aynıdır. Roket, yanmış gazların çoğunun izlediği yönün karşıtı yönde gidiyordur ve böylece, artı ile eksiyi topladığımızda momentum toplamı sıfır olabilir.

Aynı ilişkiler açısal momentum için de geçerlidir. Belirli bir bölümü döndürmek üzere sistemin bir parçasına uygulanan döndürme gücü aygıtın geri kalan bölümünde de bir döndürme gücü yaratır ve açısal momentum toplamı aynı kalır. Ciroskoplar'ın gizemi ise, sadece, «açısal momentumun sakımı» nın bir diğer tezahürüdür. Açısal momentum, büyüklüğü yanında yönü de olan bir vektör' dür. Geleneksel olarak vektörü, sağ el kaidesinin gösterdiği yönde ve hareket düzlemine dik gelen bir açıyla alırız. Bu tür bir vektöre bir döndürme gücü etki ettirildiğinde açısal momentum değiştirilebilir ama, bu da beklenmeyen bir şekilde olur: Bir ciroskop ekseninin pozisyonunu

değiştirmek üzere uygulanan bir döndürme gücü, ciroskopu beklenen şekilde etkilemez; bunun yerine, hem ciroskop eksenine hem de uygulanan döndürme gücüne dik açıyla gelen bir düzlemde bir hareket vardır. Bu harekete presesyon diyoruz.

Bu kuramda bir açık kapı da söz konusudur: Şöyle ki, belirli bir mesafeden bir etki yaratarak tecrit edilmiş, atalet halindeki bir kütleyi etkileyebilecek alanlar vardır. Bu düşünce, bir elektronun elektrik ya da manyetik alanlarca etkilenebileceği hususunu kabul eden elektrik ve manyetik alan kuramı'nda olağan sayılmaktadır.

f — Uçan Daire'nin Kendi Çekim Alanı ile «G Yükü»nü Ortadan Kaldırması

Bildiğimiz madde çekim ile «şarj edilmiştir». Dolayısıyla, elektrikle şarj edilmiş bir cisim bir elektrik alanınca nasıl etkileniyorsa, aynı şekilde madde de bir çekim alanı içinde etkilenir.

Bu düşünceyi, örneğin, tecrit edilmiş bir rokete uygularsak göreceğiz ki dünya'nın çekim alanıyla giriştiği karşılıklı etkileme (interaction) sonucunda roketin momentumu artıyor ya da azalıyor gibi gözükebilir. Gerçekten de, dünya'ya izafî olarak roketin momentumu değişmektedir. Ancak, roket-dünya sisteminin momentumu aynı kalır. Yine de burada, henüz nasıl olduğunu iyice bilmediğimiz bir şekilde, aynen bir UFO'nun kütlesi gibi (UFO'ların kütlesi olduğunu varsayarsak...) tecrit edilmiş bir kütleye çekim alanlarını hiçe saymak, ya da kendi çekim alanlarını yaratmak yeteneğini kazandırmak üzere atalet (inertia) ile çekim alanlarının nasıl kontrol altına alınacağına dair bize bir ipucu vermiş oluyor.

g — Einstein'in Genel Rölativite Teorisi ve Elektro-Manyetik Alanlar

Einstein'in Genel İzafiyet Kuramı atalet ve çekimi geometrik bir zaman ve mekân çerçevesi içinde birleştirmenin zarif bir şeklidir. Bazı araştırmalarda, muhtemelen, geometrik yorumun yerini alacak başka bir yöntem yoktur. Ancak, uygulama alanında yapılacak bir yorum da (bu yöntem doğrusal olmayan karşılıklı etkilemelerde daha karmaşıktır) aynen geçerlidir ve bizi daha ötede bazı yorumlara götürebilir. Bu tür bir yaklaşımın avantajı ise, elektromanyetik alan kuramının bilinen belirli kavramlarının analoji yolu ile kullanılabilmesidir. Öncelikle, elektrik olayı üzerine bildiklerimizi, özellikle de metalik iletkenlerdeki iletim ve elektrostatik bilimi arasındaki ilişkiyi göz önünde tutmamız gerekiyor.

Metalik iletkenlerden haberimiz olmasaydı, elektromanyetik dalgaların yayımı ile ilgili olarak hâlâ daha Maxwell denklemlerini kullanıyor olacaktık. O, kuramın gerekli bir bölümü de zamansal değişkenlik gösteren bir elektrik alanınca üretilen bir elektrik akımının, yani yer değiştiren akımın postulasyonudur. Bu anlayış içersinde seramik ve uzay boşluğu gibi yalıtkanlar, sıfıra yaklaşan bir oranda da olsa, yine de elektriği iletebilirler! Bakırın içsel dielektik konstantının vakum'unki ile aynı olduğunu varsayarsak (bu değer bilinmemektedir), bildiğimiz basit akımının yer değiştiren akıma oranı 10^{17} saniye olarak belirlenecektir (oranın «saniye» boyutuyla açıklanmasının nedeni yer değiştiren akımın değişken bir alana bağlı olmasındandır). Muazzam bir orandır bu! İçinde hiç bir elektriksel metalik iletkenin bulunmadığı bir dünyada yaşıyor olsaydık, muhtemelen, bu iletkenlerin varlığına kimse inanmayacaktı - aynen bizim, çekim «akımı» iletkeni gibi birşeyin olabileceği düşüncesine inanamadığımız gibi.

Araştırımızı elektromanyetik alanlar içinde de sürdürürsek, şu soruyu sorabiliriz: Sadece elektrostatik elektriği olsaydı ve demir ya da atalarımızca bilinen mıknatıs taşı (lodestone) gibi feromanyetik cisimler de bulunmasaydı, manyetik alanlar hakkında birşey bilebilir miydik?» Hareket halindeki statik elektrik yüklü bir partikülden ötürü oluşan manyetik etkiyi ölçebilir miydik? Pek güç olurdu bu!

O zaman, manyetik alan üzerine bilgilerimiz de bizim bugün, dönen cisimlerce üretildiği için bazan «prorotational« ya da «spin» («fırıl fırıl dönme») diye adlandırılan ve çekim dalgalarının sonsuz bir hızın altında yayımlanması için gerekli olan ikinci çekim alanı üzerine bildiklerimizden fazla olmazdı. Gerçekten de bu alan hakkındaki tüm bilgilerimiz, çekim dalgalarının yayım hızı ışığın hızı ile eşit değerdedir varsayımından çıkarılmaktadır.

4. BÖLÜM

UZAY ARAÇLARINDA İTİCİ-GÜÇ SORUNU

Uçan daireler konusu tartışıldığında, böyle bir yolculuğun olanaksız olduğu öne sürülür hep... Gerekçe olarak da, yıldızların ötesinden dünyamıza varmanın asırlar boyu süreceği söylenir.

Einstein'in Bağıntılık kuramına göre, limit hız ışığın hızıdır. Bu limitte, kütle sonsuzdur. Tartışmanın ana noktası buradadır işte. Zaten nükleer fizikte yeni «parçacık» lar keşfedilmesi, bu kuramı hergün biraz daha sarsmaktadır.

a — Tachyon'lar Evreni ve Sonsuz Hız Alanları

New York, Columbia Üniversitesinde, Kuramsal Fizik Profesörü olan Gerald Feinberg 1967 yılında **Physical Review** dergisinde Tachyon'larla ilgili kuramını yayınladı. (Tachyon sözcüğü, Yunanca «hız» anlamındaki «tachyos» dan gelmektedir) Feinberg, Einstein Kütlesinin bir karşıtının var olduğunun matematik kanıtını vermiştir. Bu karşıt sonsuz hızla hareket eden fakat ışık hızına yaklaştıkça yavaşlayan parçacıklardır. Feinberg'e göre «takyon» lar ışıktan bir milyar kere daha hızlı hareket ediyorlar fakat hızları ışık hızına ya da daha düşük bir hıza indirgendiğinde, yokoluyorlarmış.

Bundan üç yıl sonra 1970 - 28 Ağustosunda, John Allen-Geoffrey adlı iki İngiliz bilim adamı öyle bir manyetik alan keşfettiklerini açıkladılar ki; bu alanın yalnızca

karakteristikleri, Einstein'in tümüyle yanlış olduğunu ortaya çıkaracaktı. İki İngilizin gözlemlerine göre bu elektromanyetik alanın içindeki parçacıklar ışıktan iki kat hızla hareket ediyorlardı.

Böylece Einstein'in kuramının temelinde iki büyük gedik açılmış oluyordu.

Çekimsizlik alanında araştırmaların ilk sonuçları Einstein'in kuramında bir büyük gedik daha oluşturmuştur: 1904 Perpignon doğumlu Fransız doktor ve nükleer fizik mühendisi Dr. Marcel Pages yaptığı çalışmalarından birinde şöyle diyordu: «Birkaç ay içinde kimyasal enerji (sonradan nükleer yakıt) kullanan bir motoru ortaya çıkarıp, klasik yöntemlerle yapılmış büyük, Amerikan ya da Rus uzay gemilerini geride bırakarak Fransayı uzay yarışında başa geçirebilirim. Çekimsizlik ilkesini uygulayarak yapacağım bu araç yıldızlar arası uzaya ışıktan daha büyük bir hızla gidebilir.»

Dr. Pages'in çalışmaları doğa'da çekim gücü değil yalnız itici güçler bulunduğu varsayımına dayanmaktadır. Geleneksel bilimin kabul ettiğinin aksine, cisimler, yersel/yerel güçler ya da diğer gezegenler tarafından çekilmiyorlar, tersine bir uzay gücü tarafından yerde tutuluyorlar. Görüldüğü gibi sonuç aynıdır ve Newton yasasıyla çelişmez. Zaten Newton yerçekimi olayının sonuçlarını/etkilerini açıklamış fakat kaynağı hakkında bilgi verememiştir.

Çekimsizlik yasasının genel ilkeleri :

«Bir cisim, kendi yoğunluğunun, içinde bulunduğu çevreninkinden daha az ya da daha çok oluşuna göre dünyaya düşer ya da tersine uzaya doğru gider.» Örneğin : Sudaki mantar, havadaki hidrojen balonu. Böylelikle fazla enerji gezegenin çevresinde gaz atmosferine benzer fakat bazı temel farklılıklar gösteren bir enerji atmosferi oluşturur. Bu enerji atmosferin kütlesi W/C^2 ile gösteri-

lebilir. Cisim bu atmosfere doğru düştüğü göz önüne alınırsa atmosferin yoğunluğu maddeninkinden azdır.

Öte yandan eğer bizim gaz atmosferimizin merkezindekinden daha düşük yoğunlukta bir enerji iklimi bulmak olanağı elde edilebilseydi, ortaya yükselen/artan bir İTKİ çıkacaktır.

Yükselme kuvveti sadece yerine geçen havanın ağırlık farkından doğan binlerce tonluk atmosfer basıncı tarafından ezilen havasız bir balonun Arşimed reaksiyonuyla; yükseltici kuvveti sadece balonun içinde yapılan hareketlerin doğurduğu matematik kütleyle çevre enerjisi arasındaki farktan doğan kuvvetler tarafından ezilen biri (—) biri (+) yüklü kürelerin Arşimed reaksiyonu arasındaki benzerliğin farkına varmazdan gelemeyiz. Kütle = Enerji/ışık hızının karesi ($M=E/C^2$) olduğunu bildikten sonra bu kuvveti hesaplamak çok kolaydır.

b — Dr. Pages ve Prototip Uzay Gemisi'nin Özellikleri

«Yerin çekim gücü, elektromanyetik yapısının tam tersi bir alan yaratılarak nötralize edilebilir. Bu tür bir alan oluşturabilecek her uzay aracı ya da aygıt yerçekiminden kurtulup (alan yönünde gitmek koşuluyla) kendi kendini sonsuza değin hareket ettirebilir.»

Bu varsayımı temel alarak çalışmalarını sürdüren Dr. Marcel Pages, deneysel prototip bir uzay gemisinin karakteristik özelliklerini saptamıştır — Kendisi C.I.R.G. adlı yerçekimi üzerine araştırmalar yapan uluslararası bir örgütün kurucusu ve üyesidir — (1961 - Roma - İtalya) Sözü edilen prototipin ana özelliklerinden bazıları şunlardır:

1 — Ağırlığın yokedilmesi, çekimsiz (degravite) hale getirilecek cisimden elde edilen bir elektron yükünün çekimsiz hale getirilmiş cismin etrafında ışık hızıyla dönmesi sağlanarak elde edilebilir.

2 — Bu çekimsizlik kuramsal olarak «efikas» kütlenin nötralizasyonuyla birlikte oluşur. Sistemin nötrlüğü buradan doğmaktadır. Bu durumdayken, en küçük ivme çok büyük hızlar doğuracaktır.

3 — Yukardaki bilgilerden hareket edersek diyebiliriz ki, çekimsizlik mekanizmasına göre yapılmış aygıtın dış görünüşü bir uçan daireninkiyle aynı olacaktır. Dış bükey iki diskle kapalı bir ana küre..

4 — Pilotun kabini metalik kürenin merkezine yerleştirilecek.

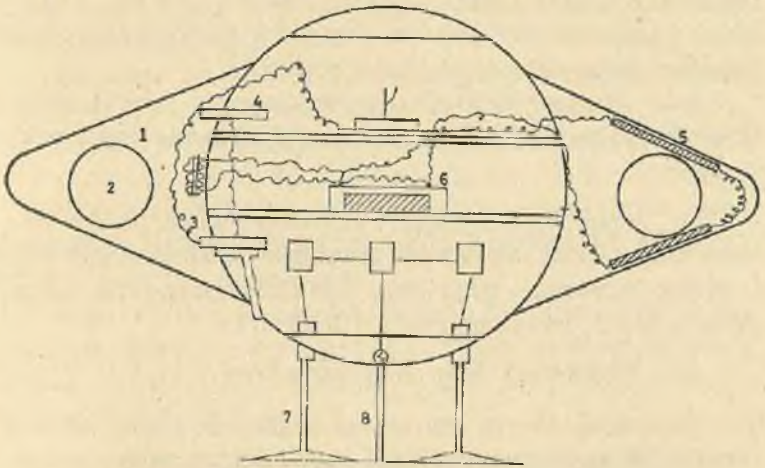

1. Tecrit edilmiş diskler
2. İçi boş, havasız bölüm
3. Elektron Üreteci
4. Döner alanlı üreteç
5. Şarj edilmiş levhalar
6. Ultra-yüksek frekanslı üreteç
7. Uzayabilir ayaklar
8. İvme levyesi

Şekil : 7

5 — Bu kürenin çevresini yalıtkan maddeden yapılmış — örneğin seramik — içi boş ve havasız bir disk saracaktır.

6 — Yük, havasız disklerin arasına yerleştirilmiş: ana küreye bağlı, «flamanı» tungsten ve toryumdan yapılmış bir elektron jeneratörü tarafından boşaltılacaktır

7 — Yüksek frekanslı «osilatör» ler tarafından beslenen, iki-üç ya da polifaz'lı bir jeneratör diskler arasında, kürenin çevresinde yükü iletecektir.

8 — Yüklü plâklar, üstte ve altta bulunan yalıtılmış disklere birleşik olup çok yüksek frekanslı jeneratörlerle bağlanmış olduklarından Polifaz sistemi (ya da döner alan) yaratırlar. Son yapılan hesaplara göre bu alan ışık hızından daha yüksek bir hızla dönebilir.

9 — Alanın yürütücü senkrenizasyonu, kuvvet osilatörünün «griy» ini bir manyetronun oyuklarına bağlamakla sağlanır.

Dr. Pages şöyle özetliyor: «Böylece sistem, yerden havaya uzay gemisi taşıyan bir jeneratör tarafından çok hızlı dönüş hareketine geçirilmiş bir elektromanyetik uçan daire halinde ortaya çıkıyor.» (Şekil: 7)

c — Elektronik Alan ve Sonsuz İvme

Kuramsal olarak «kuramsal elektronik alanı» bir kez ivme aldıktan sonra enerjisini yeteri kadar uzun zaman koruyabiliyor.

Çekimsizleştirme enerjisi böylelikle ivme aldıktan sonra karşımızda; gerekli ivmenin fonksiyonu olarak ayarlanabilen bir enerji düzeyinde tutulması gereken döner şarjlı muhteşem bir Hidrojen atomu buluruz.

Beri yandan, bu ivmenin tersine dönüştürülmesinin (yerel olarak sağlanan enerjetik vakum aracılığıyla) bu atomu teorik itmeyle, yalnız yerçekim alanında değil, dü-

şünülemeyecek kadar yükseklere gönderilmesini sağlayacağını söylemeliyiz.

Böylelikle kuramsal olarak kozmos'a sonsuz hızlarla yollanmak/fırlatılmak olasıdır; mutlak boşluğun 1 cm^3 ü yüzmilyonlarca tonluk itme sağlar.

Bütün araştırıcılar uçan dairelerin itici gücü üzerinde düşünmekte ve teoriler ileri sürmektedirler. 1972 Temmuz' unda A.B.D. Hava Kuvvetlerinin Füze ve İtici Güç Laborutuvarları yönetiminde yayınlanan AFPRL - TR - 72 - 31 No. lu bir teknik raporda bu teoriler yer almaktaydı. «A. B.D. Çabuk Gelişme Projesi'ne» dahil olan bu araştırmalarda ileri sürülen teori ve projeler 28 üyeli bir grup tarafından hazırlanmıştır.

Bu rapor yalnızca füzelerdeki itici gücün geliştirilmesini konu edinmiyor, ayrıca kuvvet alanlarından yararlanarak, yakın bir gelecekte, mevcut potansiyelin değerlendirilmesini de, ilerici bir anlayışla önermektedir.

Yüzelli sayfalık raporun girişi, ısrarla bilgin ve mühendislerin, itici güç alanında öncü kavramları araştırıp geliştirmelerini istemektedir.

İkinci bölümde «Kuvvet alanıyla itici güç» başlığı altında şu ifadeler yer almaktadır: Statik elektrik tesirleri Alfven frekansıyla itici güç — Uzay gemisinin elektromanyetik itici gücü—.

d — Üstün - İletici Nitelikte Tanecik Hızlandırıcı

Kuvvet alanıyla itici güç sistemlerinin tanımı ve zıtçekimle ilgili itici güç :

«Alan vasıtasıyla itici güç projeleri elektriksel veya manyetik alanları, elektrikî ve manyetik tesirle çevreye doğrudan doğruya etki etmeyi, iyonize olmuş bir akışkanı (fluide) hızlandırmayı öngörmektedir. Alan vasıtasıyla itici güç sahasında ihtilâl yaratacak imkânlar tasarlanabilir.»

Rapor devam ediyor :

«Taslağı yapılan bir çok fikirlerin objektif tahlilini gerçekleme olanağı azalmıştı, hakikaten temel prensipleri, bilinen şeylerden harcket edilmesine rağmen, henüz meçhûl sahalarda bulunmaktadır.

«Alan vasıtasıyla meydana gelen itici güçler kategorisi, muhtemelen, bütün öteki sahalardaki ideolojik kavramlardan daha fazla anlaşılır durumdadır.»

Tarifi yapılmış olan uzay gemisinin elektromanyetik itme gücünün yetenekleri, özellikle, itim gücü olarak dünya manyetik alanının kullanılmasına karar veren anlayış ilgi çekicidir.

Üstün-iletici nitelikte bir mıknatısın enerjisi bir noktaya yoğun olarak toplanmasını, uzaydaki güneş enerjisinin enerji kaynağı olarak kullanılmasını, ya da küçük bir izotop reaktörünü önermektedir.

Bu sistem, dendiğine göre, uzak mesafelerde ve uzun süre yüksek hızda gitmeyi gerçekleştirebilecektir. Bu anlayış ayrıca, uzay ortamına karşı fevkalâde nitelikte bir emniyet de öngörüyor, zira özellikle pek önemli manyetik bir alan, enerjisi zengin ve tehlikeli güneş taneciklerine karşı etkili bir silâh olacaktır.

Diğer bir tasvir de bir Dipol manyetik gibi etki gösteren ve böylece dünya manyetik kutuplarını itecek olan, endüksiyon bobini biçiminde, uçları soğutulmuş, pek büyük bir mıknatısın kullanılmasını öngörmektedir.

Pratik olarak gezegensel alanların mevcut olamadığı gezegenlerarası uzayda her zaman, güneşin manyetik alanından yararlanmak mümkün olacaktır.

Bu raporun başka bir kısmında «Zıt-Çekimle ilgili itme-gücü» başlığı altında dünya ve ötesi gök cisimlerinin yerçekimsel kuvvetlerinin kullanılması halinde, aşağıdaki faydaların sağlanacağı yazılıdır.

1) Sonsuz bir «hususî itim».

2) «Hemen hemen ışık hızına» ulaşma.

3) Ortam ve çevreyi en az şekilde rahatsız etme

4) Evrenin ekonomik olarak araştırılması.

Gözönüne alınan iki kavramdan biri Birleşik Alan Teorisi'ne (**Unified field theory**) baş vurmakta ve yerçekimini kontrol etmek için elektromanyetik örnekseme (analoji) lerden yararlanmaktadır. Raporda aynen şöyle denmektedir:

«Yer çekimine etkide bulunma denemesine teşebbüs etmeden evvel, her şeyden önce, yerçekiminin kökenlerinin ne olduğunu bilmek gereklidir.»

Birçok ünlü bilgin «ağırlık» hakkında tam bir anlayışa ulaşmak için temel fizikte yeni bir keşfin gerekli olduğu kanısındadırlar. Genellikle, fizikçiler, elektromanyetizm ile yerçekimi arasında bir bağ kabul ederler, zira her iki kuvvet aynı kanuna uyarlar; her iki kuvvet alanı, kendilerinden uzaklaşıldıkça, aynı ilişkiler dahilinde, tesirlerini kaybederler. Keza etki etmek bakımından, her iki kuvvette enteresan farklar da vardır, elektromanyetizm ne oldukları bilinen iki bileşenden meydana gelmiştir, yani elektriksel ve manyetik alanlar, oysa çekimgücü bir tek bileşen den ibaret gibidir.

Öte yandan, elektriksel yükler itebildiği kadar çekebilir de, halbuki çekim gücü sadece çekim kuvvetini meydana getirmektedir.

A.B.D. Hava Kuvvetlerinin teknik raporu burada sona eriyor. Berlin'de Einstein'la çalışmış olan Dr. Saxl'ın özel deneyimlerini yansıtan «Kösteklenmiş Araştırmalar» isimli kitabı okuyanlar, ağırlık konusunda ihtilâl yaratıcı yeni bilgileri öğrenebilirler.

Işık hızına yaklaşan hızlar sağlayacak, itme gücü üzerinde ötedenberi çalışmalar vardır. Çalışan bilginler

arasında Robinson, Bondi, Fock, Weber, Heim, Petiau, Noudau, Palmieri, M. Pagès son eserinde şunu yazmaktadır: «**Enerji, şu halde, hiç bir sınır tanımadan ve çevresini kirletmeden tevzi edilmiş olacaktır. Öte yandan, dünyaların keşfine ve evrenimizin diğer sakinleriyle ilişki kurmağa doğru bir yol da açılacaktır.**»

5. BÖLÜM

İTİCİ GRAVİTASYON VE KOZMİK ENERJİLER

a — UFO'ların Varlığı Hakkında Hipotezler

UFO fenomeninin varlığını bir kez kabul etmekle tüm sorunların çözümlenmiş olacağını sanmamak gerekir. Tersine, sorunlar kendini asıl o zaman göstermektedir, çünkü bu halde, konularında ortaya konulan hipotezlerin çok geniş alanına dümdüz girilmektedir. Dünya-dışı hipotezi'nin (l'hypothèse extra - terrestre) —henüz kısaca H.E.T. denilmektedir— ötekileri arasında sıradan bir hipotez olmayıp, çok değerli bir yeri olduğu kanısındayız, zaten, «realite»nin en yakınına yaklaştığı görülmektedir.

1968'de, UFO fenomenleri taraftarı Amerikalı bilim adamlarından biri olan Profesör Mac Donald (Arizona, Tucson Üniversitesi, Atmosfer Fiziği Profesörü), Uzay Araçları Araştırma Laboratuvarları Birliği'nin (United Aircraft Research Laberatories) bir genel seminerinde sunmuş olduğu etüdde UFO fenomenlerinin neler olabileceklerine ilişkin öne sürülen görüşleri sekiz bölümde sınıflamayı düşünmüştü:

1 — Dalga geçmeler, sahtekârlıklar.

2 — Halüsinasyonlar, kollektif histeri, söylentiler.

3 — İyi tanınan fiziksel fenomenleri iyi bilmeyenler tarafından yapılan yanlış yorumlar (meteorolojik, astronomik, optik, vb.).

4 — Öncü teknolojinin ürünleri (deneysel hava araçları, uydular, atmosferik dönüş fenomenleri, vb.).

5 — Pek bilinmeyen fiziksel fenomenler (atmosfer elektriğin az rastlanan etkileri, mahiyeti anlaşılamayan fenomenler, doğal ya da teknolojik kökenli plazmalar, vb.).

6 — Pek bilinmeyen psikolojik fenomenler.

7 — Dünya - dışı gözlem araçları (sondaları) - (H.E.T.).

8 — Okült hakikatin ve kutuluşun habercileri.

Bu sekiz sınıftan sadece 5, 6, 7 no'lu olanları tasdikleniyordu. Fakat, UFO'larda «zekice davranış» saptanıldığına göre, pek bilinmeyen fiziksel fenomenlere ilişkin olan beşinci şık da, kabul edilmesi sonradan tekrar sözkonusu edilmek şartıyla şimdilik dikkatle araştırmaya tabi tutulması istenildiğinde, ihtimal dışı bırakılır ve bu takdirde geriye yalnız iki hipotez kalır: Pek bilinmeyen psikolojik fenomenler ve Dünya - dışı hipotezi.

Bugün, kamuya açılma gereğini gören ve bunda kararlı olan bilim adamlarının çoğu bu iki hipotezi kabul etmektedirler.

b — UFO'lar ve Kozmik Mesafeler

Profesör Mac Donald tarafından ortaya atılan Dünya - dışı hipotezi'ne göre UFO'lar «Dünya - dışı sondalar ya da iletim araçlarının birkaç türü ve bizimkinden son derece ileri bir teknolojinin ürünleri»dirler. Bu düşünce bugün bilim dünyasında gitgide daha çok yankı yapmaktadır. Örnek olarak sadece Dr. Kaliskewski'nin tanıklığını vereceğiz; kendisi Amerikan Deniz Kuvvetleri laboratuvarlarında kozmik ışın uzmanları ile birlikte bulunduğu sırada yaptıkları UFO gözlemini şöylece özetliyor:

«Diğer bilim adamları ile birlikte, iki UFO gözlemledim ki bunlar püro şeklinde olanlardandı. Olağandışı ve korkunç derecede süratliydiler.»

Ve şöyle devam ediyor:

«Hükümetin, radarlar, teleskoplar, izleme kameraları ve diğer cihazlarla donatılmış olarak, günün 24 saati boyunca aktif durumda bulunacak bir gözlemleme şebekesini organize etmesi gerektiği kanısındayım.»

Bu, bizi, UFO'ların sevk edilişi büyük problemine getiriyor. Şaşırtıcı ivmeleri, fizik kanunlarımıza meydan okuyan hızları, beraberlerinde şu herzamanki soruyu akla getirir: UFO'lar nereden gelmektedirler?

Dünya - dışı hipotezine karşı öne sürülen en önemli muhakeme, ani materyalizasyon ve demateryalizasyonlara eklenen uzaklık sorunudur. O akıl almaz uzaklıkları düşünmek pek istenilirse de, bu insanın başı dönmeksizin mümkün olmuyor. Gerçekten, ışık hızıyla gidilirse en yakın yıldız Proxima Centuri'de olmak için 4 ışık - yılı'nın geçmesi gerekecektir. Daha sonra ise, Samanyolu'nda 5 yıl, bir yıldıza raslamayacağız. Dakikada 11 milyon mil hızla gidilirse 11 milyar yıldızı içeren galaksimizi geçmek için 80.000 yıl geçmesi gerekecek. Bu geçişten sonra boşlukla karşılaşılır, çünkü galaksimize en yakın galaksi olan Andromeda bizimkinden 2 milyon ışık - yılı uzaklıktadır ve Andromeda'nın kendisinden sonra hâlâ astronomik boşluğa erişemiyoruz, çünkü bizim kümemiz, «lokal kümelenme» denilen şekilde, birkaç 17 galaksiyi daha içine almaktadır.

Herkül, en önemli topluluğu teşkil eder, ulaşılması için 300 milyon yıl geçmesi gerekir ve her biri milyarlarca yıldızı içeren 10.000'den fazla galaksiyi içine alır. Ve evrende yaklaşık 10 milyar galaksi vardır...

Yıldızsal yolculukların imkânsızlığını gösteren böyle bir kavrayış, bir başka güneş sisteminden gelen dünya - dışı araçlar şeklindeki «uçan daireler» realitesini hâlâ inkâr edenlere güçlü bir kanıt sağlar. Fizik alanındaki bilgilerimizin bugünkü durumuyla UFO'ların sevk edilişi üzerine eğildiğimizde, bizim için bir esrar olarak kalan sevk ediliş konusunda spekülasyonlar yapmaktan öteye geçemeyiz ve

ışık hızının aşılmasının imkânsız olduğuna dayandıkça da geçemeyeceğiz.

Bununla birlikte, sorun, bilim adamlarının ilgisini çekmeden olmadı, mühendis ve matematikçiler uzaklık sorununun çözümünü, bir somut deneylemeye girişilmeden önce ilk ve zorunlu safha olarak, matematik yoluyla bulmayı denediler.

c - Dr. Pages ve İtici Gravitasyon Teorisi

Tıp doktoru ve mühendis olan Dr. Pages kırk yıl kadar önce, «anti - gravitasyon» dediği teoriyi ortaya koymuştu. O'na göre, doğada, daima sanılmış olduğu gibi «çekici» güçler bulunmayıp, sadece «itici» güçler vardır.

Geleneksel bilimin kabul ettiğinin aksine, Marcel Pagès, cisimlerin yere doğru çekilmeyip, tersine bir uzay gücü tarafından yere yapışık tutulduğunu ileri sürmektedir. Sonucun Newton'a karşı olmayıp aynı olduğu görülüyor.

Şu halde, yerin çekim gücü, elektromanyetik yapısının tam tersi bir alan yaratılarak nötralize edilebilir. Bu tür bir alan oluşturabilecek her uzay aracı ya da aygıt, yerçekiminden kurtulup —alan yönünde gitmek koşuluyla— kendi kendini sonsuza değin hareket ettirebilir.

Ruslar ve Amerikalılar bu hipotezi önemsemediler, çünkü onlar bu konuda onbeş yıldan beri gizlice çalışmalar yapmaktaydılar. Nitekim, 1968'de bir NASA sözcüsü tarafından şu açıklama yapılacaktı :

«Füze sistemi, bugün, sadece hava araçlarını sevk etmede kullanılmaktadır. Yakın bir gelecekte ise anti - gravitasyon teorisi geçerli olacak ve bunun uygulanması sayesinde planetlerarası uzun mesafe yolculuklarının istenilen en yüksek niteliklere haiz olarak sağlanabileceği görülmektedir.»

d - Mühendis Plantier ve Kozmik Işınlar Teorisi

Plantier, uzayda, henüz tanımadığımız bir ana enerji gücünün mevcut olduğu kanısındadır. Bu enerji, kozmik ışınlara benzeyen, kütle ve kinetik enerji kabiliyetinde olan kozmik parçacıklar üretmektedir.

«Kozmik ışınım»ın varlığı, Plantier'nin teorisine önem kazandırmaktadır. Plantier şu açıklamayı yapıyor:

«Bu parçacıklar yaklaşık 100.000 defa enerji düzeyine erişen enerji yoğunlaşmaları göstermektedirler ki, bu, bir kozmik çekirdeğin gerçekleştirilemeyecek tam buharlaşmasını sağlayabilecektir. Parçacıklar şaşkınlık veren bir temel enerjiyi içermektedirler. Gerçekten, böyle enerjilerin hareketli parçacıklarını elde etmek için devasa bir siklotron gerekecekti ve uzayda bu esrarengiz güç yoğunlaşmalarını açıklayabilecek hiçbir şey ortaya çıkarılmadı.»

Plantier'ye göre, şu halde aygıt, doğadaki o enerjiden başlanarak ilk kozmik ışınımların meydana getirilişine benzer şekilde bir 'işleme' usulünü kullanacaktı. Böylece, küçük cisimcikler, akıcı cisimciksel dalganın etkisiyle aygıtın arasından ışığınkine yakın bir hızda, sevk edilme yönünde ışınımlanacaklardı. Ve bu suretle aygıtın içinden geçen bir çeşit sürekli kozmik yağış elde edilecekti. Bu sürekli kozmik yağış ,aygıtın çalışmasının başlatılmasından itibaren aygıtı seyri boyunca izleyecek, onu sevk edecek ve durmasını sağlayacaktı.

Plantier, UFO'ların, tam bir sessizlikle şaşkınlık verici dönüş gösterileri yapabilmelerine açıklama olarak, uçandairenin, esrarengiz bir enerjiyi, kendi atomlarına ve kendi etrafında bulunan havanın atomlarına bir güç uygulamak zorunda bıraktığını tahmin etmektedir. (Şekil: 8)

Uçan dairelerin, mermi hızının üzerinde bir hızla hareket ettiği göründüğüne göre, gürültü yapması ve ısı etkisiyle buharlaşması gerekecekti. Ancak, yapılan bütün göz-

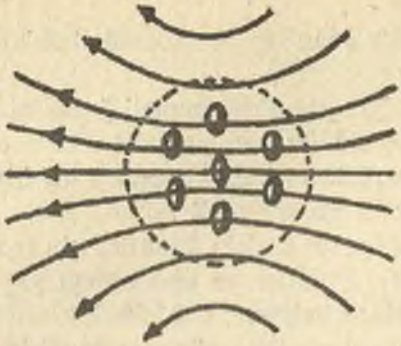

Şekil : 8

Bu krokî, uçuş durumunda, kuvvetlerin grup halinde diyagramını göstermektedir. Uçan daireler, elektronların akışını düzenlerler, elektronların akışı ise hava moleküllerini birlikte sürükleyerek sürtünme azaltılacak ve böylece karşılıklı işbirliği ve uyum sağlanacaktır.

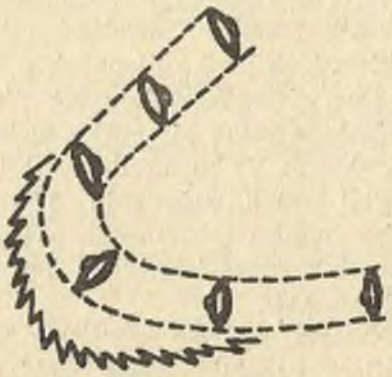

Şekil : 9

Bu grafik, Plantier'in tasvir ettiği şekilde, bir uçan dairenin dönüş yapmasını göstermektedir. Sürücü, merkezkaç kuvvete karşı koymak için, sertçe aracının bir yanını indirirken öbür yanını kaldırmaktadır. Bu manevra şekli birçok defa gözlemlenmiştir.

lemlerde, hava, uçan dairenin kendisiyle birlikte hareket ediyormuş gibiydi. O halde, uçan daireyle hava arasında sürtünme olmamaktadır ve böylelikle ne gürültü ne de ısınma vardır. (Şekil: 9)

Ayrıca, bu «sürüklenen hava», uçan dairenin hızının «düşmesi» dereceli olduğuna göre, hareketsiz atmosferin geri kalan kısmına şiddetli bir sürtünme veya çarpma yapamaz. Uçan daire, sürtünmelere karşı âdeta, sınıfı belirsiz olan bir çeşit «sürüklenen hava» tabakası tarafından korunulmakta ve yüksek ısınmasız ve gürültüsüz, akıl almaz hızlarla gösteriler yapabilmektedir.

Plantier, 1955'te şu tahminini açıklıyordu:

«Bilgilerimiz, bugün, birçok kararsız 'enerji dengeleri' (bilans énergétiques) olgusuyla karşı karşıyadır. Bizim için tamamiyle meçhul olan enerji kaynaklarının var olduğunu —çok yüksek bir kazanma olasılığıyla— iddia edebiliriz. Gitgide ilerleyen entellektüel gelişim bunların hepsini er geç ortaya çıkaracaktır ve en azından, (keşfedilecek) o enerjilerden birinin planetlerarası yolculuklar için en yüksek niteliklere uygun olacağı çok muhtemeldir.»

Plantier, bu bir doğal enerji çözüm yolunu, uçan dairelerle ilgilenmesinden daha önce, beşeri tekniklerin gelişimi üzerine çok daha genel bir etüd sırasında seçmişti. O halde, tanımı hemen hemen yapılmış olan bir doğal enerji sözkonusu oluyordu ki, o buna «kozmik enerji» demişti.

1975 yazı sırasında Belçika'da, ilk defa olarak, sadece evrenin enerjisiyle işleyen bir güç amplifikatörü deneylendi. Bu jeneratör kendisine verilen gücün dört katını geri vermeyi başarmıştı.

Profesör Jacques Vallée'nin sinerjetik teorisinin bu deney sayesinde temelde doğrulanması şöylece özetlenebilir: Uzayın enerjisel bir yapısı vardır. Şu halde, madde, uzayla enerji değiş tokuşu (mübadelesi) yapabilir. Sözko-

nusu jeneratör ispatlaması, Plantier'ninkine çok benzeyen bir teorinin ilk somut gerçekleştirilmesidir ve resmî bilim bunu tamamen sessizlikle kendine saklamaya devam etmektedir. Uzay enerjisi çok ucuza mı gelecekti?

Ne olursa olsun, esas realitenin bu görünüşü, bizleri, beşeri bilimlerimizin birçok kavramlarını ve yasalarını yeniden gözden geçirip düzeltmeye ve evrene yabancı hiçbir güç alanının var olmayıp, evrenin asla yaratılmış olmadığını ya da aksi takdirde, yaratılma durumunda, yaratılışının bir dış - yabancı güç tarafından değil de bizzat evrenin kendisi tarafından olabileceğini kabullenmeye, yöneltmektedir. Evren, ne başlangıcı ne de sonu olmaksızın sürekli olarak yaratılma halinde olup, hiçbir zaman kendisinde kalıcı olmayarak durmadan değişmektedir. Bu da, tüm epistomolojik (bilgikuramsal), metafizik ve hattâ kozmik realitenin kavranışı konusunda batı zihniyetinin dönüşümü (transformasyonu) sorunlarını ortaya çıkarmaktadır.

KAYNAK VE DANIŞMA KİTAPLARI

1 — FINCH, Bernard E. «Are UFO's Laser Genarators?» **FSR**, July - Aug., 1973.

2 — HARDER, James A. «Gravitational Fields», **APRO**, June, 1975.

3 — LAYNE Meade «Mat and Demat», **FSR**, Aug. - Sep., 1955.

4 — OTAHI, Roger «Comment Ils se Propulsent», **l'Autre Monde**, No. 3

5 — PETIT, Jean Pierre **Science Et Vie**, Mars, 1976.

6 — TARADE, Guy. **Souceupes Volantes: et Civilisations d'Outre-Espace**, Paris, Editions J'ai Lu, 1969.

7 — TASSEL, George Van «Antigravitation», **Proceedings**, Apr. —May— June, 1972,

8 — ——— . ——— . «Biefield - Brown Effect», **Proceedings**, Aug. - Sep., 1966.

9 — ——— . ——— . «Fantasy - Facts - and Future», **Proceedings**, Jan. - Feb.— March. 1974.

10 — TRENCH, B. Le Poer **The Eternal Subject**, London, Souvenir Press Ltd., 1973.

11 — ——— . **Ouranos**, No. 10, Fransa, 1974.

YAYIMLANMIŞ KİTAPLARIMIZ

AGARTA

- Dünyanın Bedenli Gercek Işık Yöneticisi.
- Sonsuz Tünel Sistemlerindeki Gizli Ülke.
- Agarta'nın Gizli Giriş Kapıları.
- Çeşitli Gizemlerin Agarta İle İlişkileri.
- Agarta'nın Bilge Mahatma'ları.
- Agarta'nın Açığa Çıkacağı Dönem
- .....

1.Kitap 25 TL.

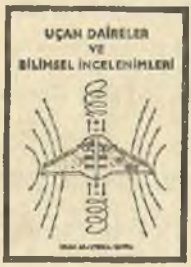

UÇAN DAİRE İNCELENİMLERİ

- Çağdaş Gizem, UFO'lar ve Yapıları.
- Yeryüzü Deneysel UFO Etüdleri.
- Karşıt-Çekim Deney Cihazları.
- Bir Bilim Akademisinin UFO Uçuş Tezi.
- Dünya Fizik Yasalarına Karşı UFO'lar.
- UFO'lar ve Kozmik Enerji Sorunu.
- .....

2.Kitap 25 TL.

AKUPUNKTUR

- Akupünktür ve Binlerce Yıllık Geçmişi.
- Akupünktür Uygulama ve Sonuçları.
- Tıp Bilimi ve Akupünktür.
- Bedenin Şaşırtıcı Elektriksel Düzeni.
- Çin'de Akupünktür ve Doktorlar.
- Edgar Snow'un Çin'deki Gözlemleri.
- .....

3.Kitap 25 TL.

ÖLÜM ve ÖTESİ

- Ölüm Deneyimi Geçirenlerin İzlenimleri.
- Beden Dışından Bedenin Seyredilişi.
- Ölüm Anında Görülen Vizyonlar.
- Ölüm Ötesi Alemi ve Yapısı.
- Öte Alemde Karşılaşılan Varlıklar.
- Öte Alemin Yüksek Mıntıkaları.
- .....

4.Kitap 25 TL.

REENKARNASYON

- Yeryüzünde Kaç Kez Doğulur?
- Aynı Kişi Erkek veya Dişi Doğabilir.
- Gene-Doğma'nın Bilimsel Kanıtları.
- Geçmiş Yaşam Anı ve İzlerinin Tespiti.
- Her Yaşam Sonunda Öte Aleme Geçiş.
- Gene Doğmak ve Çeşitli Sorunları.
- .....

5.Kitap 25 TL.

YAYIMLANMIŞ KİTAPLARIMIZ

UFOLOJİ

- Uzaylı İnsanlar ve UFO'ları.
- UFO Bilimi ve Kürsüleri.
- UFO'lojist Bilim Adamları'nın Yorumları.
- Dünya'da UFO Çalışmaları.
- UFO Sorunu Karşısında A.B.D.
- UFO Sorununun Amacı ve Yönü.
- .....

6.Kitap 25 TL.

PARAPSİKOLOJİ

- Beden ve Olağanüstü Saklı Yapısı.
- Bedduyu-dışı Çeşitli Yüksek Melekeler.
- Parapsikoloji ve Tarihçesi.
- Paraosikoloji ve Bilim Adamları.
- Hassas Kişiler ve Yüksek Tezahürleri.
- Çeşitli ESP Olayları ve Etüdleri.
- .....

7.Kitap 25 TL.

TELEPATİ

- Sovyetler Birliği'nde Telepati Araştırımı.
- Çeşitli Telepati Teori ve Pratikleri.
- Olağanüstü Telepat Messing ve Pratikleri.
- Ünlü Bilim Adamları ve Telepati.
- Uzay ve Sualtı Telepati Deneyimleri.
- Telepati ve Biyolojik Etki-Tepkileri.
- .....

8.Kitap 25 TL.

EKMİNEZİ

- Trans Altında Geçmiş Kişiliklere Bürünüş.
- Geçmiş Yaşam Bantlarının İncelenimleri.
- Ekminezi'nin Bilimsel Kanıtları.
- Bedenli ve Bedensiz Geçmiş Yaşamlar.
- Geçmiş Yaşamların Psikolojik Kalıntıları.
- Öte Alem ve Yaşamının İncelenmesi.
- .....

9.Kitap 30 TL.

MU UYGARLIĞI

- Batık Bir Uygarlık ve Kanıtları.
- MU Uygarlığı ve Çeşitli Kalıntıları.
- MU Uygarlığı ve Görkemli İnsanlığı
- İnsanlığın İlginç Çok Uzak Geçmişi
- MU Uygarlığı ve Uzaylı Varlıklar.
- MU'nun Uygarlığımızdaki Torunları.
- .....

10. Kitap 30 TL.

YAYIMLANMIŞ KİTAPLARIMIZ

NEO SPİRİTİZM MODERN SPİRİTİZM

- Spiritizm ve A.Kardec'in Fonksiyonu.
- Neo Spiritizm,Dr.Ruhselman'ın Fonksiyonu.
- Altın Çağ ve Neo-Spiritizm'in Fonksiyonu.
- Dünyayı Yöneten Yüksek Varlık Sistemleri.
- Dünya'nın Yüksek Vibrasyonel Mekânları.
- Evrensel Vazife Mekanizması İlk Bilgileri.
- .....

11. Kitap 30 TL.

UFO – APOLLO UÇUŞLARI

- Tüm Apollo Uçuşlarında Görülen UFO'lar.
- Apollolar'ca Çekilen UFO Film ve Fotoları.
- NASA ve Apollolar Gizli UFO Görüşmeleri.
- Apollo-13'ün Görevi ve Aylılar'ın Tavrı.
- Ay Üzerinde Görülen UFO'lar ve Yapılar.
- Astronotların, UFO Gözlem Konuşmaları.
- .....

12. Kitap 30 TL.

SPEKTRA – URI GELLER

- Hoova Planeti ve Yeryüzündeki Misyonu.
- Hoova'nın Spektra Uzay Gemisi.
- Spektra'nın Dünya Üzerindeki Misyonu.
- Spektra'nın Yeryüzüne İnmesi Sorunu.
- Uri Geller Hoova'nın Medyomu'dur.
- Uri Geller'in Olağanüstü Yetenekleri.
- .....

13. Kitap 25 TL.

UZAYLILAR

- Uzaylılar Nereden Geliyorlar...
- Uzaylılar Ne Amaçla Dünyadalar...
- Uzaylılar Nasıl Yaşıyorlar...
- UFO'lar Nasıl Uçmaktadırlar...
- UFO'lar Boyut Değiştirebilirler mi...
- UFO'lar Kimlerce Yönetilmektedir...
- .....

14 Kitap 25 TL.

ÖLÜM VE AHRET

- Ölen Kişinin İlk İzlenimleri.
- Öte Alemdeki İlk Şaşkınlıklar.
- Öte Alemden Dünyaya Doğmak.
- Ölüm Karşısında Tıbbın Sınırları.
- Ecelini, Kişi Kendi Hazırlar.
- Yaşam – Ölüm, Rehberlerce Saptanır.
- .....

15. Kitap 25 TL.

YAYIMLANMIŞ KİTAPLARIMIZ

UZAYLI İNSANLAR

- Karbon ve Silisyum Yaşam Kimyaları.
- Yeryüzünde Elegeçirilmiş Uzaylı Cesetleri.
- Uzaylıların Cesetlerinin Biyolojik Tahlilleri.
- Aramızdaki Uzaylıların Orijinal Resimleri.
- Yeryüzünde Uzaylılara Ait Mezarlar.
- Değişik Organik Yapılı Dışdünyalılar.
- .....

16. Kitap 25 TL.

KOZMOS'DAN DÜNYALILARA

- UMMO Planetinden Yeryüzüne Gelen Grub.
- UMMO Planetinden Gelenlerin Faaliyetleri.
- UMMO Rehberlerinin İnsanlığa Mesajları.
- UMMO Rehberlerinin Aktardıkları Bilgiler.
- UMMO Planetinin Astronomik Konumu.
- UMMO Planetinin Yeryüzündeki Misyonu.
- .....

17. Kitap Fiatı: 25 TL.

DÜNYA ÖĞRETMENİ

- Dünya Öğretmeni'nin Çeşitli Menkibeleri.
- Çeşitli Dinlerin Bekledikleri Kurtarıcılar.
- Kurtarıcı'nın Tanımları ve Kehanetleri..
- Dünya Öğretmeni ve Altın Çağ'a Giriş.
- Kurtarıcı Nereden ve Nasıl Gelecektir.
- Mesih Kıyamet Günü Öğretmenidir.
- .....

18. Kitap 25 TL.

– ÖDEMELİ İSTEYENLERİN DİKKATİNE –

— Sipariş mektubuna, PTT masrafı olarak 9 TL.'lik posta pulu eklenmelidir.

— Koli ihbar mektubumuzu izleyen 15 gün zarfında kitap kolisi ilgili PTT şubesinden alınmalıdır.

— Sipariş mektubuna; isim, adres ve istenen kitaplar ve adetleri belirgin olarak yazılmalıdır.

— Yeni kitaplarımız kısa aralıklarla ve sürekli çıkmaktadır. İlanlarımızı izleyebilir veya mektupla sorabilirsiniz.

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ PK-1072 İstanbul

Kitap Sıra No	1. Baskısı Olanlar	1. Baskısı Bitenler	2. Baskısı Olanlar	2. Baskısı Bitenler	3. Baskısı Olanlar	3. Baskısı Bitenler
1	x	x				
2	x	x	x			
3	x	x				
4	x	x				
5	x	x				
6	x	x				
7	x	x				
8	x	x				
9	x					
10	x					
11	x					
12	x					
13	x					
14	x					
15	x					
16	x					
17	x					
18	x					
19						
20						
21						
22						
23						
24						
25						
26						
27						
28						
29						
30						

UFO'ların uçuş ilkelerinin, dünya teknolojisi tarafından kullanılmak üzere dünya bilim ve hayatına geçirilmesi, yeryüzünde halen, insanların ve ülkelerin birbirlerini amansızca sömürüp köle etmelerini önleyecek de bir esas olacaktır. UFO uçuş ilkeleri, herkesin kullanabileceği ve hiç yitirilmeyecek «serbest enerji» kaynağını, tüm insanların, özel tasarruf yetkisiz olarak ortak kullanımlarına sunmaktadır. Böyle bir olgu, tüm dünya halklarını en barbar yöntem ve sistemler ile sömüren emperyalist - kapitalist sistemin ve onun, büyük insanlığın düşmanı bir avuç küçük insanlığının yokoluşu demektir. Böylece, işte bu küçük insanlık, halen «serbest enerji» kullanımına izin vermemektedir ve kendi dev sanayilerinin üretebileceklerinin dışında ise herşeye karşı ve düşmandırlar. Bu yüzden, nice yeni buluşlar engellenmektedir. Ne var ki, tarihin karşıkonulmaz diyalektik tekerleği altında, tüm tarih boyunca olduğu gibi, gelişimi engelleyenler ezilip gidecekler ve insanlık tüm esaret zincirlerinden kurtulacaktır.

Altın Çağ, tertemiz ve gelişime yönelik kendi toplumcu bilim ve teknolojisini de birlikte getirmektedir. İşte UFO uçuş ilkeleri, Dünya Yönetici Konseyi tarafından, insanlığın büyük toplumsal çelişkilerinin, insanlığı, diyalektik bir sentez olan Altın Çağ'a ulaştırması sonucu tüm dünya halklarının yararına sunulacaktır.

Bu yapıtla, şu temel sorunlara ilişkin bilgi edinebilirsiniz:

UFO uçuş ilkeleri ve dünya deneysel tezleri.
UFO uçuş ilkeleri ve başarılmış deneyler.
UFO uçuş ilkeleri ve yeni bilimsel kavramlar.

UFO'lar ve yeteneklerinin bilimsel açıklamaları.
UFO'lar ve yeni aerodinamik yasaların oluşumu.
UFO'lar ve kozmik enerji ile irtibat sorunu.

25 TL.